

ORGANIZÁCIA MUSKULÁRNYCH DYSTROFIKOV V SR

Banšelova 4
821 04 Bratislava
Tel.: 02/43411686, tel./fax: 02/43410474
www.omdvsr.sk
e-mail: omd@omdvsr.sk

š. 839 **text**

Čestná predsedníčka: Anna Šišková
Výkonný výbor OMD v SR:
predsedníčka: Mgr. Andrea Madunová
podpredsedníčka: Mgr. Mária Duračinská
členovia VV: Ing. Ivana Juríková
Bc. Miroslav Bielak
Jozef Blažek
Bc. Tibor Kőböl
MUDr. Andrej Vranovský

Revízna komisia OMD v SR:
predsedníčka: Margita Granecová
členovia: Ing. Zuzana Tožičková
Ing. Vladimír Hron

Hospodárka: Eva Győriová

Ozvenu vydáva:
Organizácia muskulárnych dystrofikov
v Slovenskej republike

Ozvenu zostavil: Bc. Tibor Kőböl
Jazykovo upravil: Jozef Král

**Poštová adresa redakcie je totožná
s adresou OMD v SR**
Mobil: 0905 929 387
E-mail: ozvena@omdvsr.sk

Tlač: www.ultraprint.sk

Expeduje: ARES, s.r.o., Banšelova 4
821 04 Bratislava

Vychádza štyrikrát ročne
s finančnou podporou
MPSVaR SR
a dobrovoľných darcov
Reg. čís. MK SR: 1650/97
ISSN: 1335-2490

OZVENA je spravodajca pre ľudí postihnutých nervovosvalovými ochoreniami a ich priaznivcov. Vydáva ju Organizácia muskulárnych dystrofikov v SR (OMD v SR). Čitateľom v nej prinášame informácie o organizačných záležitostiach OMD, o výskume a liečbe nervovosvalových ochorení, zákonných opatreniach a oblastiach spojených so životom postihnutých ľudí a ďalšie aktuality.

Nervovosvalové ochorenia predstavujú veľkú skupinu rôznorodých postihnutí kostrových svalov a periférnych nervov. Ich spoločným príznakom je postupný vývoj slabosti svalov, často sprevádzaný zmenšovaním ich objemu. Preto o ľuďoch s takto postihnutými svalmi hovoríme ako o muskulárnych (svalových) dystrofikoch. Nervovosvalové ochorenia postihujú deti aj dospelých. Celkový počet osôb s nervovosvalovými ochoreniami sa na Slovensku odhaduje na 15 000. Život s muskulárnou dystrofiou prináša každému postihnutému a jeho rodine veľa vážnych problémov.

OMD v SR je občianske združenie s celoslovenskou pôsobnosťou. V rámci svojich možností presadzuje špecifické potreby občanov s veľmi ťažkým telesným postihnutím, najmä ľudí na vozíku a imobilných, poukazovaním na spôsoby riešenia ich životných situácií. Poskytuje poradenstvo pre občanov s ťažkým telesným postihnutím. Zriadila a prevádzkuje telocvičňu pre osoby s postihnutím.

OMD v SR je v zahraničí členom európskej aliancie združujúcej národné organizácie muskulárnych dystrofikov a odborníkov (EAMDA). Na domácej pôde je členom Slovenskej humanitnej rady a Národnej rady občanov so zdravotným postihnutím.

Činnosť OMD v SR je finančne náročná. Vďaka vašim dobrovoľným finančným príspevkom pomáhame tým, ktorí sú na pomoc naozaj odkázaní.

Ak ste sa rozhodli pomôcť ľuďom postihnutým svalovou dystrofiou, uvádzame číslo účtu OMD v SR: **2624340950/1100 TATRA BANKA**

Vážený čitateľ,

práve držíte v ruke Ozvenu, ktorá sa v tomto vydaní venuje najmä dvom významným udalostiam v živote OMD.

10. júna sa uskutočnil 5. ročník celoslovenskej zbierky pod tradičným názvom Deň ľudí so svalovou dystrofiou. Nie náhodou používam prívlastok „významný“. Tento deň nie je iba o financiách. Je dňom osvety, šírenia myšlienky vzájomnej pomoci a úcty a teší nás, že sa stáva dňom nás všetkých aj v skutočnosti. Predsa sa každým ročníkom rozrastá tábor našich aktivistov a nie iba z členskej základne nášho združenia. Preto veľmi dúfam, že vás zaujmú informácie uverejnené od 3. strany.

Ďalšou významnou udalosťou bola realizácia troch táborov – pre deti, mládež a pre tých „odrastenejších“. O táboroch sa nie iba dočítate, ale prostredníctvom fotografií môžete mať aj reálnejšiu predstavu o ich atmosfére.

Už tradične sa venujeme aj boccii, športu, oslovujúceho skoro každého myopata, ktorý čo len raz držal v ruke boccialoptičky. Článok o Majstrovstvách Európy v boccii 2005 je aj o tom, že dystrofici sa môžu zrealizovať aj v športe a nie iba pri písacom stole.

Upriamte svoju pozornosť aj na Kútik Agentúry osobnej asistencie. Andrejka Madunová odpovedá v ňom na podnetný list anonymnej osoby. Poskytneme vám zároveň pohľad na inštitút osobnej asistencie očami Jožka Kráľa, ktorý svojim listom oslovuje aj našich zákonodarcov.

Užívateľia osobnej asistencie a ich osobní asistenti by mali venovať zvýšenú pozornosť problematike zdravotného poistenia osobných asistentov a to najmä kvôli zmene legislatívneho pozadia tejto oblasti.

Okrem tradičných rubriek, ako Detský kútik Danky Drobcovej, Infoservis a Zoznamka rád by som vás upozornil aj na ďalšiu iniciatívu vždy kreatívneho osadenstva centrálneho OMD, a to na Lotériu OMD.

tiko

Vy sa máte, to ja som svoj mobil stratil a teraz som imobilný!

OBSAH

Deň ľudí... – 5. ročník	3
Detský tábor	18
Mládežnícky tábor	25
Tábor pre dospelákov	29
J. Barbarič – Lietadlomaratón	33
Boccia mimiliga	34
ME v boccii 2005	36
Kútik Agentúry OA	38
Polootvorený list...	44
Zdravotné poistenie asistentov	47
Detský kútik Danky Drobcovej	55
Infoservis	57
OMD – Lotéria	62
Zoznamka	62

DEŇ LUDÍ SO SVALOVOU DYSTROFIU

- 10. JÚN 2005 - 5. ROČNÍK

Päť rokov je dosť, je to už také malé jubileum. Nuž sme si v „Oemdéčke“ povedali, že by to chcelo niečím „vyšperkovať“ a viacej dať do povedomia médií, čiže verejnosti, náš deň, Deň ľudí so svalovou dystrofiou.

Rozhodli sme sa usporiadať rockový koncert. Keďže piatok, kedy sa mali rozletieť motýlici po celom Slovensku, bol na Námestí SNP v Bratislave obsadený, rozhodli sme sa pre štvrtok, teda predvečer nášho Dňa. Pojali sme ho ako mediálne avízo na „DEŇ“ a po rôznych návrhoch sme ho nazvali: **„Belasý koncert v predvečer Dňa ľudí so svalovou dystrofiou“**. Tak, názov sme mali a teraz hor' sa do toho. Zabudli sme povedať, že sme nemali „ani vindru“, a tak sme chceli koncert zorganizovať s čo najmenšími nákladmi... Bolo treba vybaviť kopec rôznych povolení, zohnať pódium, ozvučenie a aparatúru pre kapely, aby hudobníci len zapojili svoje gitarky a „išli“. Získať štavičku od „Talianov“ elektrárni atď. Tiež sme nezabudli na ľudí na vozíkoch a objednali sme bezbariérové *véčko*. Našťastie sme pri týchto tortúrach stretli „Gerlach“ spriaznených dušičiek. Všetkým patrí veľká vďaka.

Súčasne sa roztáčal kolotoč oslovovania rôznych kapiel a ich manažérov. Neobišli sme žiadnych dostupných slovenských interpretov. Prvým nám svoje „áno“ riekli chalani z bratislavskej skupiny En Avant. Dva dni pred 1. májom mi Mery poslala esemesku, že „máme“ druhú kapelu starých rockerov z Divadla GU-NA-GU, Big Bastard Band of Bratislava. To už sa zapája do našej „hry“ aj manažér niekoľkých kapiel, napr. Polemic – apropó, o rok vraj chýbať nebudú – Djuro Chochoer. V bratislavskom pube „Trafená hus“ nám pri drinku Havana silver dal komplet „know how“, čo pri takom koncerte nesmie chýbať. Po celý čas priprav koncertu nám bol k dispozícii svojimi skúsenosťami a možnosťami. Jeho MANGO MOLAS, ktorým robí manažéra, hneď súhlasili s vystúpením. Tiež tak učinili chalani zo skupiny PARA. Tu nás napadlo, že s Parou si rád zatrsá, veď kto nie, aj Mišo Kaščák. Ďalší, už asi stý úžasný človečik v našej mozaike. Nevidel nikde žiadny problém. Sám prisľúbil vystúpiť ako hosť Pary a odporučil nám recesistickú kapelku Karpatské Chrbáty z Vrbového. Ale, nielen hudbou je človek živý, i *volákô múdrô* slovo treba prehodiť.

O to sa mali postarať herci Divadla Gu-Na-Gu, Dano Dangl a Peter Sklár. Danovi sme navyše nadelili na plecá aj moderovanie koncertu, ktoré mal robiť vo dvojici s Ankou Šiškovou. Starý známy – Ďuri Barbarič – bol už len čerešničkou medzi účinkujúcimi. Všetci prisľúbili účasť bez nároku na honorár.

Dano Dangl a Peter Sklár

Popritom všetkom sme pripravovali aj Deň ľudí so svalovou dystrofiou. Nakupovali tričká, tlačili letáčky, nakúpili motýlikov. Tých bolo 20-tisíc. Takú silu už žiadny postrek nezastaví... Komunikovali sme s Vami, milí naši členovia, ktorí ste sa rozhodli šíriť myšlienku nášho Dňa vo Vašom meste. Tento rok tých miest bolo 35! Úžasné! Je dôležité, aby aj ľudia bez zdravotného postihnutia vedeli o ochorení svalová dystrofia a vôbec o potrebách a hlavne našich právach. Ved' nejde o nič viac, ako o rovnaké možnosti s tzv. zdravými súkmeňovcami.

Tento rok sme sa snažili dávať väčší dôraz na osvetu, aj keď potreba dofinancovania rôznych pomôcok nevyhnutných pre dôstojný život je čoraz vyššia. Preto sme veľmi radi, že sa rozrastá počet miest a zvyšuje počet členov OMD, ktorí sa do akcie zapájajú.

My sme sa opäť snažili, aby sa o nás z médií dozvedela čo najširšia pospolitosť. Tento rok nám boli médiá, najmä rozhlasové, viac naklonené, najmä vďaka Belasému koncertu. Predsa len, rádiá vysielajú zväčša hudbu a popritom sa zvezie aj nejaké to hovorené slovo. Aj v televízii sa skôr pretlačí niečo, keď sa tam mihnú známe osobnosti...

Oslovili sme každé rádio či televíziu na Slovensku naším spotom, ktorý nám opäť nahovorila a jeho výrobu zabezpečila Anka Šišková. Vďaka nej sa náš šot vysielal bezplatne 20x na STV2 týždeň pred vypuknutím dňa "D". Vôbec, týždeň „pred“ sme osobne informovali skoro v každom bratislavskom rádiu a v televízii. Andy Madunová absolvovala krátke interview v TV JOJ, TV Markíza, Rádiu OKEY, Slovenskom rozhlase a Rádiu Twist. Ja som jej sekundoval v TV Ružinov. Andy márne čakala v Markíze dohodnutého Laskyho z Pary. Laskymu budík zvonil ráno o piatej. Na otázku, ktorú si spevák Pary rozospatým hlasom sám sebe položil, si aj bez konzultácie s nami odpovedal: „Nikde.“ Svoju druhú šancu sme mu dali hneď ďalšie ráno. To sme mu radšej, Andy a ja, poslali esemeskou ráno o piatej malú mobilovú správu. Lasky, večné slniečko, vraj ani celú noc nespál, aby nedajbože nezaspal. Svoju premiéru pred ľuďom mala Alik Hradňanská. Vyslali sme ju do živého vysielania Rádia FM (asistoval Miloš Oríšek z Mango Molas) a Rádia B1. Logá médií, ktoré v ten týždeň vysielali náš TV-šot či rádio-spot uverejňujeme na konci reportáže o Dni ľudí so svalovou dystrofiou. Tiež sú tam logá sponzorov a partnerov nášho-Vášho dňa.

Tu nám už chýbala naša jedinečná Mery, ktorá začala svoj boj so zápalom pľúc. Ale duchom bola stále s nami a bolo to cítiť.

Takže sizyfovský balvan bol na kopec vytlačený, už ho len spustíť...

Belasý koncert na podporu ľudí so svalovou dystrofiou, 9. jún 2005, Nám. SNP, Bratislava

Od rána bolo jasné, že leto sa do služby neponáhľa... Od rána mrholilo, pršalo a bola zzzima.

Pódium sa však začalo stavať, aparátúra zhromažďovať a my komunikovať s hydrometeorologickým ústavom, či predsa len *dákô* to slnko nahlásia... Mlčali, ale hlásili sa nám domovy sociálnych služieb, odkiaľ mali prísť diváci – ľudia so zdravotným postihnutím, že kvôli zime a dažďu neprídu. Uvažovali sme

všelijako... Na koncert už bolo všetko pripravené, všetky kapely rozhodnuté hrať, médiá nastúpené... Alik z éteru Rádia B1 pozývala veselo na koncert... A keď aj zvukári vyhlásili, že im dážd'a zima neprekážajú, tak sme to rozbehli. Zdalo sa, že čerti si ako miesto svojej svadby vybrali práve bratislavské námestie a náš koncert. Aj keď, pravdu povediac, nečudujem sa im, veď ponuka účinkujúcich bola skvelá. Začali sme síce menším sklzom, dúfajúc, že ešte nejaký ten stupienok Celzia pribudne, či kvapôčku-dve si sv. Peter na nebi ponechá...

Prvé melódie vyšli z gitár En Avantu. Ich spevák Maťo Puhovich, ktorý dovtedy šírili pokoj na pódiu, zaspieval skvelé hitíky Elánu a Olympicu. Dal tak na známosť Bratislavčanom, že Belasý koncert je tu! Prvú výmenu nástrojov pri striedaní kapiel vyplnil rozhovor našej Andy a moderátora Dana Dangla, ktorý sa skvele zhostil moderátorského mikrofónu. Andy privítala divákov a poinformovala ľud na Námestí SNP, kto sme a o čom to tu celé je. To už na pódiu boli pripravení protagonisti Divadla GU-NA-GU, rockeri Big Bastard Band of Bratislava. Chalani zoskupení okolo Karola Vosátka a Tonyho Pisára rozohrali rockové verzie hitov 60-80. rokov. To už sa začali mramorové dlaždice zapíňať poslucháčmi a tanečníkmi. Náš silák Ďuri Barbarič už v zákulisí pomaly chladol a tak mu „Bastardi“ v strede svojho vystúpenia uvoľnili pódium. Ďuri potom trhal telefónne zoznamy ako na bežiacom páse, zohýbal železné tyče, búral kvádre a odšťavoval plechovky. Ďuri aj v chladnom počasí dokázal prinútiť svoje svaly zabrať v prospech ľudí so svalovou dystrofiou. To isté dokázali aj „Bastardi“ svojimi melódiami, keď dokončili vystúpenie. Zmenu kapiel vyplnili Farkašovci z humoristickej relácie S.O.S. v podaní Dana Dangla a Petra Sklára. Národ sa baví...

Juraj Barbarič

A to aj vďaka kvôli ďalšej kapelke, *kerá došla až ze dalekého Vrbového, Karpatské Chrbáty!!!* Ich dva metre vysoký spevák Braňo Jobus, *kerý namísto kľúčanky nosí cedítka na špagety*, si priniesol so sebou živý stojan na noty. Rozparádili *to rádno* a prví do nášho koncertu vpusťili aj trúbky. Po 45 minútach ich hudbičky prišiel čas opäť čo-to skecnuť o našej – Vašej Oemdedčke. Na otázky Dana odpovedala najkompetentnejšia, naša Andy. Čas neúprosne ukrajoval z nášho koncertu. Chalani zo skupiny PARA sa zachovali úplne v štýle celého nášho koncertu, čiže pohoda, zábava a pokoj. Pre krátkosť času zahráli síce len 5 pesničiek, ale o to s väčšou chuťou. Laskymu v Parných valcoch asistoval spevák už neexistujúcej trenčianskej legendy Bez ladu a skladu Mišo Kaščák. Ešte dali jeden spoločný duetík a prenechali miesto *latinorytmom* v podaní Mango Molas. To už nad Bratislavou v ten deň neexistujúce slnko striedala pani tma. Pódium osvetľovali reflektory zvukára Mira Tollu. Miesta pred pódium boli už zaplnené a bongá či iné nástroje, skĺbené so spevom, rozprúdili krv tancujúceho davu. Na jeho bezpečnosť bezpečne

Mišo Kaščák
Foto: Karol Hatala

dohliadal náš Šani a jeho brat Ľudo. Pred poslednou piesňou sme z pódia poďakovali všetkým účinkujúcim, ktorí ukázali svoje umenie **bez nároku na honorár**, tiež sponzorom a mediálnym partnerom. Samozrejme, divákovi prítomným, ale aj tým neprítomným, ktorí kvôli nepriaznivému počasiu nemohli prísť. Záverečný pozdrav patril našej Mery, aby sa uzdravila a čoskoro vrátila medzi nás.

Deň Ľudí so svalovou dystrofiou, 10. jún 2005

BRATISLAVA

Ráno po Belasom koncerte. Studené kosti a svaly sa síce ešte nestihli zahriať, ale hlavičky a „krídla motýlie“ už fičali na plné obrátky. Hlavný stan sme si opäť rozložili pred starým Tescom. Čas na mobile ukazoval 10.30 hod. Tam sme privítali naše dobrovoľníčky z dvoch stredných zdravotníckych škôl. Vyzbrojili sme ich motýlikmi, letáčikmi, pokladničkami, registračnými kartičkami a reku podľho do ulíc našej metropoly.

Našu Andy hneď stiahla TA3 do Billy na Bajkalskej, kde aj spolu s našou Táničkou Petríkovou podávali *infošky* o myšlienke celého Dňa. Apropó Billa. **Veľká vďaka Bille**, že nám dovolila v ich prevádzkach po celom Slovensku vykonávať Deň Ľudí so

svalovou dystrofiou, čo sme zvlášť ocenili v tento chladný piatok. Možnosť robiť zbierku v Poluse sme využili menej, ako sme mohli. Mali sme tam dobrovoľníčky len zopár hodín, čo na celodennú návštevnosť bolo málo. Zato veľkorysosť IKEI sme využili maximálne. Poďakovanie zato patrí už tradičnej trojici Alik, Lucike a ich bodyguardovi Tomášovi. Tí odchádzali až s poslednými zákazníkmi.

Zdravotáci sa vrátili s pokladničkami krátko poobede, tak kormidlo v centre mesta museli držať „naši“ ľudkovia. V meste na námestíčku pred Tescom až do večera držali našu zástavu Jankovia Szpevár a Gábriš. Popri nich sa zapájali do oslovovania národa viaceré naše spriaznené dušičky. Motýlici ozdobovali každého, kto prejavil záujem. Či už to bola čata kopáčov z rozkopanej Dunajskej ulice, či japonský turista bažiaci po suveníre. Niektorých bolo treba pichnúť špendlíkom, aby si nás všimli. To nebol prípad čierneho tereňáka. Prešiel si celým námestím až k pokladničke, stiahol tmavé sklo. Ja, že nám chce vybrakovať našu veľkú pokladničku, ale on nám do nej všupol päťstovku. Po 19. hod. už zima a chlad vyhnali z mesta posledného motýlika.

V siedmich Billách však motýlici veselo poletovali a to nielen kvôli tomu, že boli vytlačené v miliónoch kusov na jej letáčkoch. Mali sme tam svojich ľudí, ktorých sme predtým práce zháňali, ale oplatilo sa. Hľadali sme ich medzi našimi členmi, priateľmi či asistentmi. Naši ľudia sa v nich striedali. V piatich Billách sme striedavo vydržali do večera. Najdlhšie sme „potiahli káru“ v Dúbravke a v Rači.

DÚBRAVKA

O 10. hod. našu nástenku rozložili pri východe z pokladní manželka Záhradníkovci posilnení Ankou Špotákovou. Do pokladničky č. 13 vyzbierali 6 587 Sk. Klobúk a šatku dolu! Na ich miesto nastúpil tím v zložení Janka a Bibka Šefčíkové, ich tato Karol, Martin a ja. Sily sme si rozložili nasledovne: Bibka s Martinom sa postavili na jeden koniec vstupu do nákupného strediska Saratov, Karol vkladal letáky do nákupných vozíkov. To bol dobrý strategický ťah. Nákupčtivý človečik si mohol počas pochôdzky po markete preštudovať letáčik, aby pri východe z pokladní už naďabil na čakajúcu finálnu úderku: Janku a mňa. Kto nemal záujem, leták nechal kolovať vo vozíku ďalej. Len málokto si do neho zabalil nitriansku salámu. Janka zvierala dve pokladničky, čím ďalej tým tuhšie. Boli totiž stále plnšie. Ja som sa staval ľuďom vychádzajúcim z Billy do cesty a zbojnícku vetu: „Stoj, daj Bohu dušu a mne dukáty!“ som zamenil za „Dobrý deň, viete, čo je to svalová dystrofia?“ Svojím spôsobom je to totožné, lebo nakoniec sme sa aj prepracovali k tým dukátom. Moja úloha spočívala v jemnom nasmerovaní na Janku, ktorá obhospodarovala dve pokladničky (11 236 Sk).

Podarilo sa nám „odchytiť“ vyššieho, dobre oblečeného, chlapíka. Na moju otázku, odpovedal: „Mojimi zákazníkmi sú aj svaloví dystrofici, aj ten vozík je od nás,“ a ukázal na Jankin vozík, pán Papp z firmy Reha. „Tak my potom zbierame vlastne peniaze pre Vás, lebo niektoré pomôcky kupujeme od Vašej firmy“ a ukázal som smerom k Janke... Bolo krátko po 20. hod., sily nás opúšťali... Začali sme, ja držiac sa Jankinho vozíka, volať okoloidúcich k sebe. „Dobrý deň, my už nevládzeme, môžete k nám na chvíľu?“ Mladá žena k nám podišla a hodila dvacku. Po našej prednáške, že čo to tá svalová potvora vlastne je, tam všupla ešte tisícku. Pobrli sme sa do svojich domovov s potvrdením toho, čo je všeobecne známe a na čom vlastne to tu celé stojí. Ľudské dobro a spolupatričnosť sú stále tu.

REPORTÁŽ Z BRATISLAVSKEJ RAČE

Reportážnym „perom“ vám chcem priblížiť pocity „dobrovoľníka“ z Dňa Ľudí so svalovou dystrofiou z Billy v Rači, kam sme sa pred nepriazňou počasia uchýlili a poviem, že dobre sme urobili. Naša skupinka pracovala v zložení: Andrea Madunová, Peťka Zemanová, Marko Maduna, Bibka Vaváková a Marianka Frincmanová s dcérkou.

Svoje sily sme si rozložili, začali sme v zložení Andrea a Peťka, po chvíli ostýchania sme nadobudli ten správny kontakt s ľuďmi, ktorí boli veľmi príjemní a ochotní. Peťka plnila rolu „nadhadzovačky“ a ja „informátorky“ o dôsledku ochorenia, prečo zbierka, komu je určená, komu sme už pomohli, čo sme zakúpili

a tak ďalej, veď to poznáte. Posila v zložení Bibky a Marka nám prišla vhod, aj príchod Marianky s dcérkou nás potešil, zistili sme, že sme silný tím, a tak sa Bibka, Marko a Peťka rozhodli presunúť do Billy na Bajkalskej, odkiaľ dobrovoľnícky odchádzali. Naša zbierka teda pokračovala v zložení: Andrea a Marianka s dcérkou až do samého večera. Skoro nás teta upratovačka metlou von vytlačila, keď už na nás svietil reflektormi auta Marko, a chvalabohu, nezabudol si nás vyzdvihnúť.

Zažili sme pekný deň, myslíme, že aj užitočný. Mnohí ľudia vedeli o zbierke aj o ochorení z médií. Aj sme sa nasmiali, s jednou paňou sme si trošku „vošli do vlasov“, ale ináč, pohoda.

Na záver veselá príhoda: Jeden starý pán si tlačil nákupný vozík a „nahadzovačka“ Peťka sa mu milo prihovorela a informovala ho o našom dni. Dedko sa zastavil a opýtal sa: A to aj tu sú takí? Keď som mu prstom ukázala na seba, dedko vytiahol peňaženku a prispel nám do pokladničky.

Ďakujem všetkým, ktorí nám počas tohto náročného dňa pomáhali a prispeli.

Andrea Madunová

BUČANY

Milá OMD,

na úvod Vás srdečne pozdravujem a ďakujem, že som mala tú česť robiť zbierku a pomôcť tak OMD a jej členom. Bol to pre mňa zážitok plný prekvapení, pretože okrem zbierky sme stihli aj krásnu akciu Truck-country v Piešťanoch, na ktorú sa moji synovia veľmi tešili. So zbierkou mi pomohla moja priateľka. Je dobré vedieť, že máme dobrých kamarátov. Mojich synov Stanka a Maťka v Bučanoch pozná každý, preto vedeli, na čo tie peniažky budú slúžiť. Vypočuli sme si aj hlúpe poznámky, no to bolo vari iba neznalosťou ochorenia. Zo zbierky mám dobrý pocit a som rada, že som ju zorganizovala.

Moji synovia sú milovníci rýchlych áut, ich otec jazdí na kamióne, preto si nemohli nechať ujsť ani spomínanú akciu Truck-country, dokonca spali v kamióne! Za mojich synov môžem povedať, že dystrofici sú úžasní ľudia, plní života a v našej rodine sa držíme hesla: „Všetko sa dá, len treba chcieť a kto chce, prekoná všetko.“

Pozdravujem Vás Fančovičovci a dúfam, že sa čoskoro uvidíme.

Renáta Fančovičová, Bučany

BUDKOVCE

Vážená organizácia!

Rané detstvo je najdôležitejším obdobím aj preto, lebo z neho vychádzajú základy pre ďalšie obdobie. Prostredníctvom zaujímavých a pritažlivých hier si deti rozšírili poznatky, že medzi nami žijú deti, ale aj dospelí, ktorí sú zdravotne postihnutí. Obohatili si slovník o nové slová – invalidný vozík,

dýchací prístroj, odsávačka hlienu, barly a pod. V priebehu týždňa deti vystrihovali a vyfarbovali motýliky a tým vyjadrovali spoluúčasť s ľuďmi so zdravotným postihnutím. Som presvedčená, že ak budeme vytvárať pevné základy vzťahu k postihnutým už u detí predškolského veku, prikladať do tejto krásnej mozaiky kamienok ku kamienku, vytúžený cieľ dosiahneme.

Anna Kundrátová
Materská škola Budkovce
členka OMD v SR

LUČENEC

Nadišiel deň, kedy aktivisti OMD po celom Slovensku oslovovali ľudí myšlienkou pomoci...

Po minuloročnej premiére aj v tomto roku som oslovil riaditeľa Strednej zdravotníckej školy v Lučenci pána Mgr. Miroslava Sekulu a požiadal som ho o podporu pri zbierke. A tak sa stalo, že v deň zbierky vydalo sa do ulíc Lučenca 9 šikovných študentiek v zložení: Alžbeta Brijaková, Renáta Čudovská, Katarína Horváthová, Michala Kolimárová, Monika Majorošová, Veronika Pomykalová, Silvia Sztankayová, Miroslava Švihlová, , Kristína Zelinová.

Slečny boli veľmi šikovné a napriek zlému počasiu snažili sa osloviť čo najviac ľudí. Dôkazom ich zanietenosti bolo aj to, že napriek možnosti byť na suchu v obchodnom dome BILLA, vybrali sa po čase skúsiť šťastie pri zbierke v uliciach mesta.

Ešte raz ďakujem študentkám, vedeniu Strednej zdravotníckej školy v Lučenci a občanom mesta Lučenec.

tiko

NITRA

V polovici mája mi zazvonil telefón. Volajúci sa mi predstavil. Akýsi Jožo?! Už ani neviem ako ma požiadal, či by som sa nezapojil do propagácie a zbierky v Deň ľudí so svalovou dystrofiou. Jeho otázka asi znela: „Šiel by si do toho?“ Bol som zarazený, no v momente som súhlasil. Až po chvíli som začal pochybovať a vypytovať sa Józihu ako to zvládnem. Tak som pochyboval a čakal na 10. jún. Jóži ma uistoval a hlavne vybavoval.

Na miesto určenia – BILLA, sídlisko Nitra-Klokočina – som prichádzal s obavami, či bude všetko tak, ako mi Jóži uvádzal. Čakali ma traja aktivisti-študenti aj s nástenkou, boli to Mirka, Martin a Viktor. Dali sme si krátky *debat*, pracovné zadelenie. Počas pár minút som mal dojem, že týchto mladých ľudí mi sám Pán Boh poslal. Možno, že Jóži telefonoval aj s tým Najvyšším. Motýliky a letáčky sa nám utešene miňali a korunky zaplňali naše pokladničky. Starší, mladí, ba i deti podporili našu zbierku.

Popoludní nám na pomoc prišiel Ferko Fábry so svojím asistentom Mirom. Zo Žikavy do Nitry to nie je menej ako 40 km. Prišli práve vhod, nával ľudí sa stupňoval. Zároveň prichádzali ďalší aktivisti-vysokoškóľáci: Mirka, Majka, Danka, Monika a Dušan. Narýchlo sme si urobili spoločnú fotografiu. Dúfam, že sme sa na ňu všetci zmestili. O 14.30 hod. naši dopoludňajší študenti odišli. Mali

iné povinnosti. Narýchlo sme sa rozlúčili s prísľubom pomoci i v budúcnosti.

Naša propagácia i zbierka neustále pokračovali.

Približne o 16.30 hod. sme rozdali posledné belasé motýliky. Chvíľu sme mali obavy, že naša práca bude bez symbolu akcie náročnejšia, ale ľudia nás naďalej podporovali. Často sa zastavovali, debatovali s nami, vypytovali sa, popisovali svoje ťažkosti. Snažili sme sa nájsť riešenie na ich zdravotné problémy. Letáčky boli pre nich tiež dosť nápomocné. Našu Ozvenu sme rozdávali tým, čo mali väčší záujem o našu organizáciu. Materiál sa nám minul približne o 18.00 hod. Dve pokladničky boli takmer plné. Na záver sme už mohli zbierať len do jednej...

Myslím, že sme vykonali celkom dobrú propagáciu a záujem ľudí nás presvedčil, že nie sú k nám ľahostajní.

Na záver by som sa chcel poďakovať aktivistom Mirke, Milke, Danke, Majke, Monike, Martinovi, Viktorovi a Dušanovi, že neváhali obetovať svoj voľný čas, aby zblížili „zdravú“ spoločnosť a ľudí so svalovou dystrofiou.

Ešte raz srdečná vďaka.

Imro Horváth

NOVÉ ZÁMKY

Ahojte Ozvenáci!

Po roku znova nadišiel deň „motýľov“, ale nie veľmi pekný. Počas celého dňa bolo u nás upršané počasie. Zbierku sme začali v supermarkete Jednoty Terno na Ul. Janka Kráľa, odkiaľ sme sa rozišli do ďalších obchodov – do Billy, Hypernovy aj Starej nemocnice. Dážď a vietor nám nedovolil chodiť po meste a oslovovať ľudí, preto sme sa utiahli do priestorov predajní. Na pomoc nám prišlo 10 študentiek zo zdravotnej školy a dve dobrovoľníčky, moje opatrovatelky. Ďalšia bola moja maličkosť. Zbierka sa napriek zlému počasiu vydarila. Vyzbierali sme 9 323 Sk. Pán Boh zaplať! Všetkých v OMD Vás pozdravujem a teším sa na stretnutie s Vami v Beluškých Slatinách.

Kosibová, Nové Zámky

NOVÉ ZÁMKY

Tohtoročný 10. jún sa nezačal práve najlepšie. Sniečko si vybralo dovolenku, a tak namiesto jeho teplých lúčov nás chladili dažďové kvapky.

Trochu nám to ubralo z dobrej nálady, ale NÁŠ DEŇ je len raz do roka – tak sme nasadili úsmev a frčali na dohodnuté stanovište. Nesklamali nás ani dobrovoľníci – dievčatá zo strednej zdravotníckej školy a študenti tunajšieho gymnázia.

Po polhodinke „úradovania“ (t. j. inštruktáže, vypísania kartičiek a rozdania motýlikov, letáčikov a pokladničiek) sme sa rozbehli do ulíc. Teda vlastne opatrne

premiestnili, vyhýbajúc sa mlákam, na vyhladené miesta. Do supermarketov BILLA, Jednota, Hypernova a do nemocnice. Bolo fajn, že nám na pár hodín poskytli prístrešie...

Zdalo sa nám, že tento rok nám to ide akosi slabšie, nemohli sme sa pohybovať v uliciach ani chvíľu, lebo dážď bol naozaj výdatný a ľudí akosi pomenej. No aj napriek nepriaznivému počasiu sa pri nás ľudia pristavovali, zaujímali sa o zbierku a o ochorenie, neprehrliadali ani pokladničky. Za odmenu si odnášali belasých motýlikov.

Mnohí Novozámčania už o našej zbierke vedeli z vysielania Novozámockej televízie, ktorú sme v predstihu oslovili a ktorá pár dní pred zbierkou odvysielala rozhovor s našou členkou Ankou Kosibovou. Iní o našom DNI počuli v Teleráne, v rádiu a poniektorí si nás pamätali z minulých rokov.

Neskoro popoludní sme zbierku ukončili. Slávnostná chvíľa – otváranie pokladničiek – bola plná očakávaní. Peniažkov pribúdalo a naša radosť s každou otvorenou pokladničkou narastala. Pretože za 5 rokov, čo v Nových Zámkoch zbierku robíme, sme tento rok vyzbierali najviac – 7 100 korún!

Myslím si, že môžeme byť na seba hrdí, ale aj na všetkých mladých študentov, ktorých neodradil dážď a prišli pomáhať. A aj na všetkých Novozámčanov, ktorí opäť neostali ľahostajní a otvorili srdcia. ĎAKUJEME!

Ďakujeme študentkám zo Strednej zdravotníckej školy v Nových Zámkoch – slečnám Čerňáčkovej, Holubovej, Rišňovej, Balážovej, Abrmanovej, Palackovej, Ruterovej, Oravcovej a Kuglerovej a ich pani riaditeľke Karvajovej; ďakujeme študentom gymnázia – Kristíne Halzlovej, Marcele Letkovej, Silvii Sedláčkovej, Petre Pánkovej, Simone Ölveckej, Martine Grošaftovej, Nikolette Pavlíkovej, Jane Elzerovej, Ondrejovi Galgóczymu, Michalovi Habrmanovi, Imrichovi Pásztóvi a Patrikovi Juhászovi a ich pani zástupkyňi Imreovej. Ďakujeme supermarketom BILLA, Jednota a Hypernova a riaditeľovi nemocnice. Ďakujeme šéfredaktorke Novozámockej televízie Deniske Czižulke za skvelú propagáciu a tiež novinám Naše novosti a Castrum Novum. Ďakujeme všetkým, ktorí nám akokoľvek pomohli.

Za našu už „ostrieľanú“ členku Mgr. Evu Gluchovú a za nášho nového člena Jána Budinského, ktorý nezaváhal a rozhodol sa hneď pomáhať pri zbierke.

Klaudia, osobná asistentka

PRIEVIDZA

10. jún 2005 – v tento deň sa malé modré motýliky, symbol nášho svalového ochorenia, krehké ako my, „rozleteli“ po viacerých mestách Slovenska, a zároveň aj v meste Prievidza.

Ráno sme sa zobudili do sychravého, upršaného počasia, ktoré nám neprialo, aby sme vyrazili „rozbehnúť“ zbierku na námestie mesta, ako sme mali v prvopočiatočnom pláne. Druhou našou alternatívou bolo uskutočniť zbierku tzv. „pod strechou“ – v areáli obchodného domu Kaufland, kde sme si pre nevhodné počasie rozložili naše stanovište. Náš „motýlikový tím“ tvorili Majka Janásková, Milan Pahola a ja. Pomôcť nám prišla aj pani Krištinová z Prievidze, ktorá má syna

so svalovou dystrofiou. Boli sme radi, že sa k nám pridala. Ďakujeme! Vďaka aj Jožimu, že ma s ňou skontaktoval.

Zbierka „tikala ako hodinky“, motýliky a letáky sa nám rýchlo míňali, škoda, že sme ich nemali o niečo viac. Reakcie ľudí boli väčšinou ústretové, veď ľudia sme rôzni. Myslím, že vplyv mala aj skutočnosť, že zbierka sa uskutočnila už po niekoľkokrát a ľudia boli informovaní z televízie, rádia...

Boli sme spokojní, že zbierka sa nám vydarila, pokladničky ukrývali sumu 5 300 Sk. Ďakujeme všetkým dobrým ľuďom, ktorí nám prispeli, zároveň sa chcem poďakovať riaditeľovi obchodného domu Kaufland, ktorý k nám bol ústretový a umožnil nám uskutočniť zbierku v ich areáli.

Na záver chcem napísať, že zbierka nie je len o tom, aká suma peňazí sa vyzbiera, ale hlavný zmysel spočíva, aby verejnosť bola viac informovaná, že žijú medzi nimi aj ľudia s týmto ochorením...

Vaša členka Katarína Albertová z Handlovej

ROŽŇAVA

Začiatok leta, piatok ako každý iný, len počasie nepraje tomuto dňu. Druhý júnový piatok, deň, kedy každý rok robíme zbierku „motýle“.

Ráno sme sa s pomocou známych a študentiek zdravotnej školy rozbehli po meste. Napriek silnému dažďu, ktorému sme čelili, chodili sme pomedzi ľudí s dáždnikmi a rozdávali sme motýle, dávali letáky, oznamovali sme známym aj neznámym, že medzi nami žijú ľudia s muskulárnou dystrofiou. Ľudia prispievali, niekto viac, niekto menej, aj napriek zlému počasiu sa nám podarilo vyzbierať 3 100 Sk, čo nie je veľká suma, ale určite poteší.

Vandráková, Rožňava

TRENČÍN

Milí moji omdáci, napriek nepriaznivému počasiu sme sa predsa len stretli a zorganizovali dobrovoľnú zbierku pre ľudí s dystrofiou i v Trenčíne. V Bille sme zbierku začali asi o 11.30 hod. spolu s ďalšími dvoma dobrovoľníkmi Dadkou a Zdenkou, plus s mojou osobnou asistentkou Maťou. Ľudia boli veľmi milí a o zbierke väčšinou vedeli prostredníctvom médií. Niektorí trošku pochybovali, iní sa zaujímali a hovorili tiež o svojich osobných skúsenostiach. Jeden mladý chalan bol taký zlatý, že nám prispel hneď pri vstupe a keď šiel domov ešte sa pristavil. Vraj: „Kúpil som si lacnejšie víno, ešte vám prispiejem.“

Ďalšia pani sa kvôli nám zriekla cigariet. Mala celú dvestovku a chcela prispieť päťdesiatkou. Kým moja asistentka Maťa bežala po peňaženku do auta, aby jej ju mohla rozmeniť, pani povedala, že si raz

nekúpi cigarety a dala nám celú sumu. Veľmi zlatá bola staršia pani, ktorá sama nemala dosť peniažkov, ale veľmi nám chcela pomôcť. Tiež aj pani, ktorá sa sama stará o syna a dala nám možno to posledné, čo mala. Také dary sú najvzácnejšie. Za 5 hodín sa nám podarilo vyzbierať 6 510 Sk, čo je veľmi krásne. Ďakujeme všetkým, ktorí akokoľvek pomohli, či už finančne, alebo milým slovom. Vďaka, že nám pomáhate žiť a zaradiť sa medzi vás!

Prajem vám všetko dobré, veľa zdravia a spokojnosti a teším sa na ďalšiu spoluprácu.

Vaša Jarmila Gabrišová

TRENČÍN

Milí priaznivci OMD,

rozhodla som sa Vám napísať o Dni ľudí so svalovou dystrofiou, o našom Dni motýľov. Keď nastal deň zbierky naše zbierkové komando v zložení Miroslava Gombárová, Irenka Jandžíková, Marcel Dirnbach a zdraví pomocníci Karol Žitňanský a Majo Hricko, zatarasilo vchod do Kauflandu a snažilo sa uviesť do obrazu zdravých ľudí, čo znamená výraz svalová dystrofia. Dvnuťra sme sa nedostali, lebo sme nemali povolenie, ale dostali sme súhlas zostať aspoň pred vchodom. Aj zato ďakujeme.

Počas zbierky pršalo, bola zima a na počasie nezaberal ani preukaz ZŤP. Mnohí ľudia o dystrofii vedeli, nuž šetrili náš rečový prejav, takže sme potom nastrčili len pokladničky. Postupne nám pribúdali korunky a ubúdali motýliky, ktoré mali najväčší úspech u detí. Jeden pán sa ospravedlňoval, že nám nemôže prispieť, lebo má iba životné minimum, čo bolo na ňom aj vidieť... Tak sme sa zahanbili a vystrčili pokladničku iným smerom. Ďalší pán mne a Irenke kúpil kávu, chalanom nie. No vidíte a že na Slovensku neexistuje sexuálne harašenie...

Po istej dobe nás začalo triasť od zimy a keďže väčšina z nás nemohla zo známych dôvodov poskakovať, vybrali sme sa na čaj. Potom zbierka pokračovala a zima trvala... Ku koncu sa Majovi nedarilo, tak ponúkal na predaj blond dystrofičku za 20 korún. Istý mladík nimi prispel a že: „Kde ju máte?“ No, uznajte, to je aj za dystrofičku málo! Po tomto nami náročky vyprovokovanom „škandáliku“ sme sa zbalili a celkom úspešnú zbierku ukončili.

Chcem sa poďakovať všetkým tu vymenovaným, ktorí so mnou robili zbierku, aj ľuďom, ktorí nám prispeli do pokladničiek pre krajsiu budúcnosť svalových dystrofikov. Aj v Bille sme mali pomocníčky, ktorým tiež patrí naše poďakovanie. Z Trenčína sa lúčim a posielam pozdrav.

Miroslava Gombárová

TRNAVA A TRAKOVICE

Milí priatelia v redakcii!

Možno píšem neskoro, prepáčte! Ak už môj príspevok nebude môcť ísť do tlače, nič sa nedeje. Takže: Na tohtoročný 10. jún sme sa riadne pripravili. Pani Helenka Horná z Trakovíc, ktorá si vzala na starosť prípravu zbierky v Trnave

a v Trakoviciach, nenechala nič na náhodu. Po vybavení formalít sme sa rozhodli, že tohto roku skúsime osloviť okoloidúcich na Hlavnej ulici v Trnave. Pomoc nám ponúkli dievčatá-prváčky zo stredných škôl v Trnave a v Hlohovci – Veronika, Katka, Kristínka, Lenka, Peťa a dve Mišky. Veru, keby nebolo ich, konečná vyzbieraná suma by bola chabá. Ani krásna nástenka, ani originálny stolík a stoličky od mamičiek z trnavskej Spoločnosti pre ľudí postihnutých autizmom nezabránili nepríjemnému neutíchajúcemu dažďu a studenému vetru. Toto skôr aprílové, než júnové počasie nám odohrnalo nakoniec aj Lydku Máchalovú, ktorá nás prišla morálne podporiť. Napriek tomu sme za dve hodinky oslovili mnohých ľudí a mnohí sa s nami podelili o svoje zdravotné problémy. Tak ako minulý rok. No a naše študentky-pomocníčky, tie obehli celú centrálnu Trnavu a vyzbierali peknú sumu. A ešte deti – spolužiaci a kamaráti Janka Horného zo ZŠ v Trakoviciach – urobili krásnu akciu v škole medzi deťmi a učiteľmi. Nakoniec sa v to upršané popoludnie ešte rozbehli s mamičkami-dobrovoľníkmi do trakovických domácností. Takže aj vďaka nim: 5 700 Sk pre Janka a pre všetkých „Jankov“, ktorým OMD pomáha.

Viera Darivčaková z Horných Zeleníc

ŽILINA

Milá OMD, konečne som si našla chvíľu, aby som vám v krátkosti napísala moje dojmy zo Dňa motýľov.

Počasiu nám síce tento rok neprialo, ale to neubralo na našom odhodlaní vyraziť do ulíc. Vďaka Jožkovi Blažekovi, ktorý mi na túto akciu zabezpečil dovoz, urobil mi super nástenku a „vyzbrazil“ ma motýlikmi.

Moje stanovište bolo v Bille, kde ma už čakala asistentka Majka Imrišková. Stretli sme sa so zaujímavými reakciami ľudí, niektorí si vypočuli na čo je táto zbierka určená, iní aj prispeli. Nedá mi nepovedať vám, čo mi povedal jeden dôchodca – načo zdierame dôchodcov? Napokon aj tak prispel.

Chcela by som vás, milí členovia, vyzvať, aby ste sa, pokiaľ môžete, zúčastňovali na Dni motýľov aj vy osobne. Takto pôsobí táto zbierka vierohodnejšie...

Monika Fridrichová

Ktorí členovia, v ktorých mestách organizovali

Deň ľudí so svalovou dystrofiou 10. 6. 2005

BÁNOVCE n/BEBRAVOU: 9 700 Sk OMD: Evka Urbaníková,
Tomy Urbaník
BANSKÁ BYSTRICA: 6 060 Sk OMD: Milan Vačok, Jozef Fehér
BANSKÁ ŠTIAVNICA: 950 Sk OMD: Alžbeta Škvarková,
Iveta Škvarková, Adela Plevová
BRATISLAVA: 95 962 Sk OMD: Andy Madunová, Jozef Blažek,
Mery Duračinská, Anna Klimecká,
Martin Klimecký, Radka Klimecká,
Pali Pivka, Janka Šefčíková, Ján Szpevár,

Evka Györiová, Alenka Marková,
Milan Jakubček, Bibka Vaváková,
Alenka Hradňanská, Lucka Mrkvicová,
Sisa Petruchová, Tánička Petříková,
Ľudmila Záhradníková, Anna Špotáková
OMD: Renáta Fančovičová,
Maťo a Stano Fančovičovci
OMD: Emília Štrbová, Lukáš Štrba

OMD: Mirka Tarajová
OMD: Renata Káčerová, Majky Káčer
OMD: Marek Mráz, Anna Dorušincová,
Peťo Dorušinec
OMD: Ivana Majerčiaková,
Miňo Majerčiak
OMD: Tibor Köböl
OMD: Oľga Mackovičová,
Branko Mackovič, Viera Filová
OMD: Bea Sadloňová, Martin Burian,
Katka Dugová

OMD: Imrich Horváth, Feri Fábry
OMD: Miro Holubčík
OMD: Eva Gluchová, Eva Kosibová,
Klaudika Vanyová
OMD: Milan Bradňanský,
Beáta Terzieva, Ivo Bradňanský,
Čavdar Terziev
OMD: Stanko Minárik, Miro Zigo,
Michal Gabčo
OMD: Katka Albertová,
Majka Janásková, Kristína Krištinová,
Mišo Krištín
OMD: Edita Hudáková, Maroš Klimčo,
Inge Vaseková
OMD: Peter Valenčík
OMD: Ingrid Antalová, Filip Antal
OMD: Eva Ismailová, Salim Ismail,
Eva Pászervová, Patrik Pászerv,
Janka Melišíková
OMD: Mária Vandrúková,
Mariana Vandrúková
OMD: Katarína Takáčsová,
Gabo Csémy
OMD: Erik Britan

BUČANY: 5 450 Sk

ČADCA: 5 132 Sk
DOLNÝ KUBÍN: 1 720 Sk
HABOVKA: 1 250 Sk
HLOHOVEC: 7 766 Sk
KOŠICE: 4 559 Sk

LIPTOVSKÝ MIKULÁŠ: 9 167 Sk

LUČENEC: 3 500 Sk
MALACKY: 15 226 Sk

MYJAVA: 4 722 Sk

NÁMESTOVO: 1 543 Sk
NITRA: 10 554 Sk
NIŽNÁ: 1 818,50 Sk
NOVÉ ZÁMKY: 16 423,50 Sk

POPRADE: 4 142 Sk

POVAŽSKÁ BYSTRICA: 13 661 Sk

PRIEVIDZA: 5 300 Sk

PREŠOV: 2 200 Sk

PUSTÉ SADY: 4 323 Sk
REVÚCA: 3 243 Sk
RIMAVSKÁ SOBOTA: 5 464 Sk

ROŽŇAVA: 3 100 Sk

SENEC: 3 064 Sk

SNINA: 7 800 Sk

TRENČÍN: 17 010 SK

TRNAVA, TRAKOVICE: 5 700 SK

TRSTENÁ: 1 526,50 SK

TVRDOŠÍN: 5 098 SK

VRANOV n/TOPLŤOU: 1020 SK

ŽILINA: 52 926,50 SK

OMD: Mirka Gombárová,
Jarka Gábrišová, Karol Žitňanský,
 Ikea Jandžíková, Marcel Dirnbach
OMD: Helena Horná, Janko Horný,
 Lýdia Machalová

OMD: Miroslav Bielak
OMD: Anna Gočíková, Maťa Gočíková
OMD: Majka Smolková,
Ľubka Škvarnová, Monika Fridrichová

(Tučnými písmenkami sú vyznačení zodpovední organizátori v jednotlivých mestách.)

Okrem spomínaných členov OMD nám pri Belasom koncerte a Dni ľudí so svalovou dystrofiou pomáhali títo dobrovoľníci:

Naša Adka Paulínyová * Zuzka Lucká * Lenka Juríková * Ivet Paprčková * Peťo Dorčík * Ľubka Mičová * Táňa * Barborka Neupauerová * Majka Lietajka * Kristínka Kontšeková + 2 * Broňa Terenová * Peťka Zemanová * Marianna Fritzmanová * Veronika Parečková * Danko Biščová * Táňa Šuppová * Šaňo a Ľudo Slámkovci * Mládež zo Strednej zdravotníckej školy Petra Fouriera a Strednej zdravotníckej školy na Záhradníckej ul. * Andy Timková * Veľa, veľa, veľa ďalších... Ďakujeme.

Naše pod'akovanie si d'alej zaslúžia:

Konatelka Billy p. Peter Seidner, p. Eleonóra Klenovic, p. Eduard Vrábel – za umožnenie organizovať zbierku v ich prevádzkach * p. Torsten Ondrejkoč (Agentúra Gallys) – za plnenie každého „sna“ a spojivko medzi nami a Billou * p. Marek Balko (fi Baducci) – za koncert a neustálu pomoc pri všetkom * p. Ivan Črep (Core 4) – za umiestnenie nášho banneru na internetové stránky * p. Adka Kysucká a p. Marek Vach za vytvorenie banneru na koncert a „Deň“ * Ďuri Barbarič a Milka Brezániová (Technaco) – za úplne všetko, za ich svaly, aj srdce je sval * Pekáreň Juraja Oremusa – za občerstvenie na koncerte * p. Milan Boroš (fi Copex) – za bezplatné vyhotovenie reklamného plagátu umiestneného na koncerte * fi Mobilita – za bezplatné zapožičanie zátaras * Dano Dangl – za moderovanie a vytvorenie úžasnej atmosféry * Djuro (Theatrock agency) – bol morálnym garantom koncertu * p. Vladimír Grežo (BKIS) – za bezplatné zapožičanie zastrešeného pódia * p. Martin Štamm (BKIS) – za technické zabezpečenie postavenia pódia * p. Karovičová (Magistrát hl. mesta) – za záštitu nad naším koncertom * Braňo Tedla – za rady * fi IKEA – za možnosť organizovať zbierku v ich priestoroch * Janka Bleyová – za reportáže o svalovej dystrofii * p. Hájková, p. Nitschneiderová a p. Wolfová – za rýchle vybavovačky a rady * p. Múdry (fi Toi toi) – za bezbariérové WC *

Mestské televízie: Prievidza * Poprad * Trenčín * Bánovce nad Bebravou * Dolný Kubín * Nitra * Žilina * Nové Zámky * Snina * Považská Bystrica *

Špeciálna vd'aka patrí:

Andy Madunovej, Mery Duračinskej – bez nich by hore napísané riadky boli len výmyslom * Milanovi Jakubčekovi * Janke Šefčíkovej *

**Počas Dňa ľudí so svalovou dystrofiou sa vyzbieralo
336 619 korún.
ĎAKUJEME!**

Belušské Slatiny, chata Makyta: Ďetský tábor chlapcov so svalovou dystrofiou

Kto nebol, neuverí, kto nešiel, zaváhal, kto bol, moje slová potvrdí.

Dostalo sa mi toho šťastia, že som sa stala vedúcou tohto tábora, aj keď toto slovo vo mne vyvoláva mierny úškrn, pretože tábor „fičal“ vo fáze príprav pod vedením nášho Jožka a vo fáze realizačnej pod láskavým okom našej animátorky Adky. Slovom, bola som pritom aj ja a strávila som s deťmi, asistentmi a rodičmi krásnych sedem dní. Ach, chytá ma nostalgia, že je to už za mnou a za nami, ale ako hovorí účastník tábora Miňko Majerčiak: Čo už... alebo: *nevedí...*

Nedeľa

Daždivo, upršané, usmoklene, len nie pekne... napriek tomu, prišli všetci, nikto nechýba. Po večeri sa stretávame v spoločenskej miestnosti „pod chatou“ a dávame si „zoznamovačku“. Trojicu tvoria: dieťa, asistent a mamka. Rodinka sa s asistentom vidí po prvý raz (pokiaľ sa nepoznajú z minulého roka), majú pár minút na zoznámenie a „pokec“ o sebe. Potom sa navzájom predstavujú, dieťa

mamku, mamka asistenta, asistent dieťa. Je to zábavné a zaujímavé, všeličo sa dozvedáme... hlavne to, že mamka je výborná a najlepšia. Potom si povieme program na nasledujúci deň, nejaké základné pravidlá ohľadne tábora.

Pondelok

Začíname dotazníkom – zoznamovačkou detí s ich asistentmi, ktorý obsahuje 20 otázok. Každý ho vyplní, potom si dotazníky vymenia dieťa a jeho asistent a snažia sa zapamätať si čo najviac jeden o druhom. Body sú len za správne odpovede, napr.: akej farby je zubná kefka tvojho asistenta, aká je jeho najobľúbenejšia herečka, akú rozprávku má najradšej tvoje „dieťa“? Hlavy oddychnuté prázdninami sa opäť zapotili...

Nikto to nechápe, ale svieti slnko a my sa môžeme s maľovaním tričiek presunúť von a vy-hrievať sa na slniečku, podaktorí priam „pripekať“. Pod šikovnými rúčkami detí, za pomoci asistentov, sa z obyčajných „tuctových“ tričiek s obrázkom motýlika a logom OMD „vykľuli“ krásne modely... Začínam ľutovať, že som si nezobrala dáke tričko z domu, mohla som sa pridať... čo už... Počas maľovania si temperamentní majitelia „električákov“ spontánne vymysleli súťaž v zručnosti, asistenti im pripravili prekážkovú dráhu a začali boje o najrýchlejší slalom. Potom sa pridali aj „mechaničáky“ tlačené asistentmi. Vznikli tak prvé dystrobody. Tieto sa zbierali počas celého tábora z rôznych aktivít a súťaží, aby sa neskôr použili v Dystrodražbe, ale o tom až neskôr.

Poobede prichádza Stanko a začína sa táborový turnaj v boccii. Niektorí chlapci ju poznali z minulého tábora, iní videli po prvý raz. Zmena oproti minulému roku: je k dispozícii rúra, pomocou ktorej môžu hrať aj tí, ktorí majú ruky slabé a nehodia loptičku, pričom hrajú s asistentom, ktorý im rúru podľa ich pokynov „šteluje“. Hráčov tento spôsob veľmi zaujal... Začínajú sa boje, mnohé z nich, ako povedal neskôr Stanko, krajšie ako na ME v Portugalsku. Vážení, rodia sa nové talenty. A pribúdajú ďalšie dystrobody. Turnaj vyhral Miňko Majerčiak, druhý bol Tomino Urbaník a tretí Paťo Trnka.

Utorok

Slávnostné otvorenie olympiády, na limuzíne zn. Trabant prichádza OLYZEUS v tradičnom gréckom oblečení s vavrínovým vencom na hlave, prihovori sa športovcom a divákovi, otvorí olympiádu a vztýči vlajku. Fičíme naplno, doobeda prvá – teoretická – časť olympiády, začínajú ju tímy v zložení: dieťa+asistent, poobede sa má do tímu pridať aj mamička, lebo doobeda je na „pokece“ so psychologičkou Gabikou. Každý tím vymyslí názov a nakreslí erb, ktorým sa označí a tak súťažia: Pretekári, Rýchla rota vtákov, Bublínky, Kobra, Kartatím, Zraloci, Námorníci, Srdiečka, Underground, Papagáje, Trogári, dievčenský tím

zložený zo sestier rôznych bratov Devils. Pokračujeme vedomostným testom, ktorý vystrieda najzábavnejšia súťaž *Asistent zahraj rozprávku*. Asistent si z klobúčika vytiahne lístok s názvom rozprávky a má ju predviesť pantomimicky, teda bez slov. Najviac sa potí asistent Peťo Banyak, keď sa pokúša Majkymu znázorniť Perinbabu. Predvádza páva, nám sa zdá, že je to sliepka... Pokúša sa o Perinbabu, ktorá sneží, nám sa zdá, že ježibaba niečo rozhadzuje... slovom, zábava, ale nakoniec Majky nachádza správnu odpoveď. Ťažká úloha je aj pred Zuzkou, chce znázorniť Winnetoua, skáče Peťovi na chrbát a tvári sa, že je na koni, my vidíme čerta a Káču...

Poobede pokračuje olympiáda s rodičmi, ktorí sa snažia zo všetkých síl vylepšiť bodové skóre svojich tímov, fúkajú bublinky za čiaru, loptičky cez rúru posielajú za pomoci asistenta na najvyššie bodové pozície, v slalomovej súťaži majú sediac na mechanickom vozíku navigovať slovné asistenta, ktorý má zaviazané oči, aby prešiel dráhu pomedzi kolíky... Bol z toho riadny humbug, pretože okolostojaci diváci mylili asistenta opačnými a zavádzajúcimi pokrikmi, a tak nejedna mamička zapichla hlavu do kríka popri chodníku... Potom sa hádzali mince do „studne“, hľadali sa obrázky okolo chaty... A potom sa vyhodnocovalo a večer, pri ohníku sa odovzdávali medaily. *Olyzeus* úchytkom olympiádu ukončil a upo-náhľane skočil do limuzíny, pretože ho už čakali v Londýne, má tam veľa práce... Absolútnymi víťazmi olympiády sa stali: 1. miesto: Pretekári (Tomáš Urbaník, Charlie Žitňanský a mama Evka), 2. miesto, až dva tímy len s polbodovým rozdielom: Trogári (Maťo Burian, Šani Slamka a mama Bea), Bublínky (Mišo Majerčiak, Miško Sirvoň a mama Ivka) 3. miesto, tiež dva tímy s bodovým rozdielom: Kartatím (Maroš Kertis, Janek Gábriš a mama Katka), Kobra (Paťo Trnka, Maťo Minárik a mama Janka). Ale všetci chalani sa držali veľmi statočne, takže okrem dystrobodov si každý za taký excelentný výkon zaslúžil malú pozornosť.

Večer už len „klábosíme“ pri ohníku, opekáme „hady“ a podaktorí pospevujú za sprievodu Janeka a jeho gitáááry...

Streda

Náročný deň začína výstupom do autobusu, skladaním a nakladaním vozíkov, pretože ideme do ZOO v Bojniciach. Asistent Miško štartuje svoje veľké auto, za ktorým ťahá príviesny vozík s našimi „električkami“, ktoré sa v kopcovitom teréne zoolgickej záhrady zídu. Prvá návšteva v Bojniciach smeruje k sokoliarom, sadáme si do amfiteátra a sledujeme program, najskôr šermiarsku humornú skupinu, potom zábavné kúsky

sokoliarov, hlavne šibalov krkavcov, ktorí sa medzi nami bez obáv prechádzajú a hľadajú niečo pod zub (alebo pod zobák). Vtáky sokoliarov poslúchajú na slovo, priletia na zavolanie, naschvál čo najnižšie nad našimi hlavami. Vystúpenie končí parádnym číslom kráľa vtákov – orla, ktorý sa obrovskou rýchlosťou objavil nad nami a zatienil na chvíľku slniečko svojimi krídlami. Úžasné, všetci nadšene tleskame, podaktorí sa s krásnymi a vzácnymi vtákmi aj vyfotia. Majkyho stretla prvá neprijemnosť, jeho „električák“ odmieta poslušnosť, a tak ho asistent Peťo po zoolgickej záhrade tlačí na „mechaničáku“. Rozhovor sa nesie na tému: „to tie káble ste mi zle zapojili...“ :)). Šťastne sa vraciame, večer patrí kinu a krásnej dáme – Popoluške, pri ktorej chalani, jasne, že aj s asistentmi, relaxujú, zatiaľ čo mamičky sa po takom náročnom dni rozprávajú pri ohníku.

Štvrtok

Doobeda si mamičky a Gabika dávajú voľno, niektorí idú do bazéna, alebo len tak „klábosia“, kávičkujú, zbierajú bylinky alebo si čítajú časopisy. Deti a asistenti zatiaľ tvoria, kreslia zážitky z včerašieho výletu, ktoré sa potom vystavia v našej „galérii“ v spoločenskej miestnosti. Deň sa nesie v znamení pohody. Popoludní niektorí chalani prijímajú výzvu a zamýšľajú sa nad projektmi, vymýšľajú, špekulujú, kreslia, slovom, vznikajú tri úžasné prezentácie, ktorých autormi boli:

Patrik Trnka: MULTIVOZÍK,

Lukáš Štrba: OKULIARE,

Maroš Kertis: HODINKY.

Od všetkých zožínajú zaslúžený potlesk, hneď po ňom začína súťaž s tričkami. Spomínané pomalované tričká si obliekajú mamičky a podaktorí asistenti a začína sa módna prehliadka. Na pomyselnom móle sa za moderovania Adky predvádzajú a vykrúcajú modelky a modeli. Cieľom bolo, aby si deti zapamätali, ktoré z nich aké tričká maľovali. Súťažiaci si z klobúka vylosuje meno svojho kamaráta a zapína mozgové závitky a spomína si, čo na tričko namaloval jeho kamarát, samozrejme, že všetci dostávajú plný počet bodov, a modelky a modeli obrovský aplauz!

Večer sa nesie v znamení príprav, šuškania, sprisahaneckých pohľadov, to len asistenti pod vedením Adky ukončujú všetky prípravy na nočnú hru, ktorá má byť v ten večer. Počasie to neberie na vedomie a prší ako z krlhy, tajný plán je ohrozený, večer však prestáva pršať a hra je vyhlásená... Do spoločenskej miestnosti, v ktorej sa náhle zotmel, vtrhla Adka a prestrašene ukazuje fľašu s lístkom, na ktorom je odkaz od „unesených asistentov“ s podpisom Fantomas. Asistenti Danko, Peťo Banyak, Šani, Peťo Kubizniak, Zuzka, Zdenča a Janek boli unesení a ak ich chcú deti vidieť živých a zdravých, musia ich ísť hľadať... Vonku je tma ako vo vreci... Deti vo dvojiciach spolu s mamičkami v 5-minútových intervaloch opúšťajú chatu a vydávajú sa do neznáma... brrrr... ja sa bojím... Z tmy počuť výkriky a pišťanie... Posledné ideme my s Adkou a zbierame strašidlá na stanovištiach, ktoré nás ale predtým poriadne vystrašia, pištíme, vrieskame a smežeme sa. Na konci nás všetci vzorne čakajú a vítajú sa so svojimi stratenými asistentmi. Všetko dobre dopadlo a ešte dlho si rozprávame zážitky.

Piatok

Doobeda podaktorí začínajú bazénom a hneď po návrate sa deti a asistenti vydávajú na prechádzku smer: príroda, cieľ: grilovanie špekáčikov pod heslom: priprav a ugriluj si sám. Poľnú kuchyňu rozkladáme neďaleko. Asistent Maťo a jeho pomocníci sa z celých pľúc snažia rozdučať drevené uhlie v grile za výdatnej pomoci chlapcov. Potom si asistenti s deťmi pripravujú svoje porcie, vzory na špekáčikoch svedčia o fantázii kuchárov. Po dobrom obede ako po výprasku, niektorí hrajú karty, iní sa v kruhu hrajú hru „telobal“, nakoniec nielen s loptou, ale aj s fľašou s vodou, takže každý mal možnosť malého osvieženia. Dievčatá sa tak rozkokošia, že naháňajú najväčšieho asistenta Charlieho a dobre ho vyoblievajú vodou... Dodnes sme sa nedozvedeli, čím si to „chudák“ chlapec zaslúžil, no keďže bolo teplo, vyzeral, že ho kúpeľ osviežil.

Vraciame sa okolo štvrtej, zjeme neskorší obed, oddychujeme, niektorí hrajú bocciu, karty... Nastáva horúčkovitá príprava na Dystrodražbu. Dystrobodý,

ktoré si deti zbierali počas celého tábora, sa v tomto momente menia na peniaze a začínajú mať svoje opodstatnenie. Veci v dražbe majú svoju hodnotu, začína sa s najmenšími a najlacnejšími drob-nosťami (kľúčenky), postupuje sa k hodnotnejším kusom – spoločenské hry, knihy, karty. Dražba nabera svoje „grády“, deti zvädzajú boje a zvyšujú ceny, nestíham sledovať kto koľko vykrikuje, cinknutím do pohára hecujem dražiteľov: po prvý raz, kto dá viac... po druhý raz... predané!

Adrenalin zdvihnutý dražbou nám klesá pri guláši, vynikajúcom guláši, a hneď po jeho „spráskaní“ usadáme okolo krásnej vatry od „majstra na vatry“ asistenta Miška, hádzeme do nej lístky so želaniami (aj keď náhodný prieskum ukázal, že želania z minulého roka ostali nevypočuté) a sedkáme pri ohni... šteboceme... a v neskorých nočných hodinách vítame nášho Jožka, ktorý nám tam chýba a ktorého počas tábora spomínáme minimálne 5x denne.

Sobota

Sme v cestovateľskej „ráži“, opäť sadáme do našej známej „karosy“ a ideme podporovať siláka Ďuriho Barbariča na akciu venovanú ľuďom so svalovou dystrofiou v Dolnom Hričove. Ďuri sa rozhodol, že bude 42 km (a pár metrov) ťahať športové lietadlo. Prichádzame okolo jedenástej doobeda, Ďuri už od štvrtej rána ťahá lietadlo, je viditeľne unavený, chceme aby o nás vedel a tak ho na

otočke počkáme a hlasno podporujeme! Vieme, že to robí pre nás, chce zviditeľniť dôsledky nášho ochorenia a LIETADLOMARATÓN venuje nám, veď aj my máme pred sebou ťažký životný maratón. Slnko pripeká, snažíme sa nájsť si tieň, osviežiť sa nápojom, obzeráme atrakcie, hlavne nafukovaciu lezeckú stenu, ktorú zvládajú aj „naše“ baby: Miška, Deniska a aj mamička Ivka! Stena zopár ráz padla, museli ju vyfučať a opäť nafúkať, pri čom pomáhali naši asistenti... Okolo druhej sme už všetci unavení a Ďurimu chýba ešte šesť otočiek... siaha na dno síl... Nemôžeme zostať do konca, čakáme na otočke na Ďuriho, aby sme sa s ním rozlúčili. Chalani na „električákoch“ mu vyrazili oproti, aby ho mohli kúsok cesty sprevádzať; Ďuri sa odpája od lietadla a podáva ruky všetkým chlapcom, je to veľmi dojímavé, v očiach máme slzy, ale povzbudzujeme zo všetkých síl! Ďuriho manažérka Milka nás ešte pred odchodom obdarováva tričkami, nakladáme sa do autobusu a vraciame sa späť na chatu Makyta, čaká nás rozlúčkový večer. Ďuri stále ťahá lietadlo...

Ďuri Barbarič, prišli sme ťa podporiť

Divadlo...

Príprava večera je v plnom prúde, mamičky vyzdobujú spoločenskú miestnosť, my rozdeľujeme ceny do tomboly a úporne premýšľame nad programom. Nakoniec Adka po večeri nacvičuje známe divadlo z Vyhní *O mafiánovi Lacovi*, účinkujú asistenti a v hlavnej úlohe Jozef Blažek (nikto iný túto úlohu nemôže hrať).

Mne zostali mamičky, s ktorými nacvičujeme program *Miliónový tanec*, vyberáme si CD s rôznymi štýlmi hudby, na ktoré budú tancovať a predvádzať svoje umenie. Na záver exhibície mamičky vystúpia s piesňou *Kým vieš snívať* a každá má rolu inej „superstarskej hviezdy“, decká ani asistenti nedýchajú, toto nečakali, mamičky sú jedno-

Krásny úlovok...

Renátka

ducho neprekonateľné. Jarka alias Peťa Humeňanská je ešte lepšia ako originál... Renátka alias Šindlerka otvára ústa ako najviac vie... Bea alias divoký Mikla srší energiou... Ivka alias Tomeček romanticky pozerá na davy divákov a hádže sa na kolená... Záverečný výstup, šou končí a ovácie nemajú konca kraja.

Bea

Po kultúre nasledujú tombola a odovzdávanie diplomov a medailí, záverečné ďakovanie všetkým za všetko. Diplom dostali aj úžasní manželia Igor a Alenka Vargoškovci, u ktorých sa vždy tak dobre cítíme. Alenka nato vyťahuje krásnu tortu, po ktorej o chvíľu nezostáva ani stopy... Mnohí sa neubránime emóciám, veď zajtra odchádzame... DJ Jožko však rytmami prebúdzá nostalgiu a vracia nás do reality, všetci sa bláznime a tancujeme, nálada je úžasná, tento večer je náš... Tento večer je Ďuriho, ktorý rekord prekonal... Tento večer je našej Méry, ktorá bojuje s chorobou, ale my sme s ňou...

Nedeľa

Naše rady sa stenčujú, lúčenie, slzy, sľuby, že sa všetci stretne vo Vyhniach a na budúci rok opäť v Beluškých Slatinách... (koľkokrát sa ešte vyspíme?)

Špeciálne poďakovanie patrí:

Úžasným asistentom: Peťovi Banyakovi a Zuzke Zajacovej z Bratislavy, Danke Štranekovej z Prosného, Jankovi Gábrišovi z Martina, Peťovi Kubizniakovi z Brezna, Maťovi Minárikovi z Púchova, Charliemu Žitňanskému z Topoľčian, Šanimu Slamkovi a Zdenke Rusovej z Nitry, Maťovi Káčerovi z Hlohovca, špeciálne poďakovanie Miškovi Sirvoňovi z Púchova za to, že svoje krásne obrovské auto našartoval kedykoľvek a umožnil tak deťom byť na výletoch na elektrických vozíkoch...

Animátorke Adke Paulínyovej: za úžasný program, zábavný, poučný, vtipný... nezabudnuteľný.

Psychologičke Gabike Svičekovej: za pomoc a venovanie sa mamičkám.

Chatárom a kuchárom, manželom Vargoškovcom: za výborné jedlo, príjemnú atmosféru a milý úsmev v každom dni.

Deťom a mamičkám: za to že sú, že prišli a stali sa súčasťou tábora, nebáli sa nových zážitkov a získali nových priateľov.

Ale najmä našej OeMDečke, že pre nás zorganizovala tento krásny a nezabudnuteľný tábor (dopísala Aduska).

Tento tábor sa mohol uskutočniť vďaka 2 % z daní, ktoré OMD venovali známim i neznámym dobrodinciam a „fanúškovi“.

Belušké Slatiny, Chata Makyta, 17. – 24. august 2005

Ešte maminy, deti a ich asistenti nezakývali bielu šatku chate Makyta a už sa začala trúsiť „ó mládež naša Ty's držiteľkou OMD“. Z áut sa vyrojilo pätnásť *mechaničákov* a tri *električáky*, ale hlavne kopec ľudí so zmyslom pre humor. Po ubytovaní sa na izbách a po prvej večeri sme sa s pomocou asistentov a zdravých jedincov zviezli po rampe *made in Vargoško* do spoločenskej miestnosti. Tu sa zoznámili doteraz nezoznámení, povedalo sa, o čom to tu ten týždeň asi bude, že sa bude niesť v duchu „chlieb a hry“. Dohodli sme si časy, kedy sa bude podávať jedlo. Časy sme si demokraticky odhlasovali a ešte demokratickejšie plnili, hoci raňajky začali u niekoho dosť ohrozovať obed.

Celý týždeň sa niesol v rámci dlhodobých súťaží, do ktorých sa zapisovali účastníci nášho tábora. Boli to klasiky, známe aj z televíznej obrazovky: šach, dáma, sedma, faraón, lúštenie krížoviek a stolný tenis. Samozrejme, nemohla chýbať ani naša hra boccia, ktorú nám prišiel uviesť – kto iný ako Stanley Minárik z Klubu OMD Manín Považská Bystrica. Utorok sme začali maratónom rôznych hier. Niektorých sme museli klonovať, lebo boli zapísaní do viacerých súťaží. Ale všetko sa to stihalo, aj vďaka našej

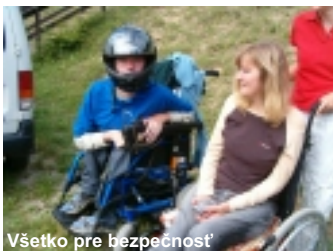
Obed vonku

kométe Mirke Bielakovej. Tá sa nabehala stovky letných kilometrov, kým obehala každého, kto mal niečo hrať. Hlavne turnaj v boccii. Do toho bol zapísaný každý, kto sa tam mihol. Chatárovi barančeky sa tam síce tiež mihli, ale do súťaží sme ich nezapísali. Zato miestne ovady sa vopchali všade. Ale spomeňme aspoň jednotlivých víťazov „makytárskej“ dystroolympiády. Žolíkovú trofej si na novom vozíku odniesla Anna Kosibová. V sedme svoje víťazné ťaženie začal Peťo Lovaš. Faraónom sa stal Miňo Tomo, ktorému asistoval jeho oco Milan. Krížovky najrýchlejšie, a navyše aj správne, vylúštila Lydka Machalová. Aby nebola zvada v rodine, tak jej muž si odniesol vavrín zo šachu. Dámu najlepšie zvládol Miro Bielak st. Pingpongová loptička najlepšie poslúchala Peťa Lovaša.

Boccia má tri kategórie. Prvú, bez zdravotného postihnutia, vyhral opäť superman Peťo Lovaš. V druhej si vavrín odniesol Mišo Gabčo a v tretej, kde sa hralo s rúrou, si súperov skalp prisvojila Monika Fridrichová. Boli pokusy urobiť turnaj v novej spoločenskej hre Carcassonne. Bolo zopár zdatných jednotlivcov, ktorí to pochopili, ale dosť málo na turnaj. Tak sme si zahráli len tak. Pochopiteľne s ľahko poopravenými pravidlami.

Tvorivé aktivity, v podobe zdobenia črepníkov, do nášho tábora doniesla Danka Štraneková. Zoznámila nás s rôznymi technikami ich vyzdobovania.

Život je zmena. Streda – na výlet ísť treba. Pracovníčky zo sociálky nablízku neboli, nuž nič nám nebránilo nastúpiť do autobusu. No, nastupovali iba zdraví

Všetko pre bezpečnosť

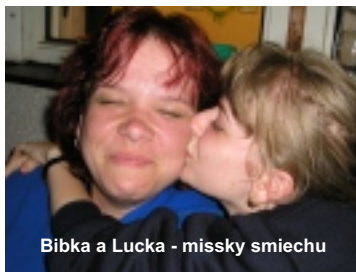
Miňo Tomo

Majka, Charlie, Šani a Kawasaki

jedinci, poniektorí aj viackrát. To aby ponosili tých, ktorým to už percentuálne vyjadrenie posudkovej komisie nedovolilo. *Električky* sa vopchali do príviesného vozíka, ktorý ťahala Felícia šoférovaná Milanom. Ľudia popri cestách si mohli myslieť, že autobus bude jedným z ďalších presklených pavilónov. V autobuse sa hulákali všemožné hity a na každú otázku sa zaspievalo zborové „áno!!!“ Po prejdení brán ZOO sme sa rozliezli po všemožných klietkach, akváriách a pavilónoch. Za pár hodín sme im tam zvieratká troška zdivočeli a šup ho do rodnej viesky – chaty Makyty.

Každý večer, len čo to bolo kvapku možné, čiže keď nekvapkalo, sme si založili oheň. Pre nezainteresovaného sme nepálili kade-tade triesky, ale v bezbariérovom ohnisku, ktoré len pre naše tri tábory vyrobili naši milí chatári Vargoškovci. Večer pri ohni ešte pridali aj ich špecialitu – hady. Ušli sa každému. Ochránari zvierat zachovajte pokoj na lôžku... Hady boli z cesta. K ohňu patrí aj spev a gitara. O tú sa staral Miro Bielak senior. Svojím spevom ho sprevádzali hlavne jeho dcéra Mirka a Lucka Juríková.

Bibka a Lucka - miscky smiechu

Nesmela chýbať ani klasická vatra. Zapálili sme ju na ohnisku, ktoré sa rozprestieralo oproti spoločenskej miestnosti. Tí, ktorí sa nestotožnili s ohňom, začali zamestnávať *repráky* našich stereosúprav. Po chvíľkovom súboji zvukov, *repráky* kontra naše hlasy, zvíťazila diskotéka. Na jej stranu sa pridali aj dážd'. Ale veľmi jemne, lebo počkal až keď skelet vetry dohorel... Potom sa celé osadenstvo vetry pridalo k tancujúcim jednotlivcom v spoločenskej. Tancovalo sa do poslednej kvapky piva.

Záverečný večer patril vyhláseniu výsledkov dystroolympiády a diskotéke. V jej rámci, pod vedením Mirky Bielakovej, prišla medzi nás aj jedenástka zo SuperStar :-)

Takže o rok znova :-)

Ďakujem asistentom, kamarátom Milanovi Jakubčekovi a Šanimu Slamkovi, že vždy boli tam, kde mali byť a že vždy boli na príjme môjho mobilu. Ďakujem aj Lucke Juríkovej a Mirke Bielakovej za to isté. Tiež Mircovi Bielakovi za napomáhanie v mojej úlohe „vedúceho“. Tiež Charliemu Žitňanskému, Alenke a Igorovi Vargoškovcom. No a, pochopiteľne, všetkým ostatným.

Joži Blažek

Ohlas

Ahojte,

chcem sa poďakovať za nádherný týždeň v Beluškých Slatinách, ktorý som strávila s „mládežníkmi“. Bola to pre mňa úplná novinka, pretože som ešte nikdy nebola v tábore. Hoci tá sobota pred odchodom vyzerala dosť kriticky... Jednoducho to na mňa doľahlo, napadali ma také nezmysly, že kam sa ja, taký nespoločenský typ hrabem... Aj som mala chvíľku, že som chcela všetko zrušiť... Viete čo mi pomohlo? Práve hrali pesničku od Michala Davida Pár přátel. Poznáte ju? Slová tej pesničky presne vystihovali to, ako som sa cítila. Ale našťastie som sa dala „dokopy“ a povedala si, že už nechcem nikoho sklamať a idem, aj keď by som sa mala nudiť...

Teraz som ten najšťastnejší človek, že som tam bola a spoznala tých najúžasnejších ľudí, počnúc Jožkom Blažekom... Inak, pri Jožkovi ma napadá ďalšia pesnička od Michala Davida Nonstop, určite ju poznáte, najskôr som jej nerozumela, ale teraz už viem, čo to znamená. Jožko a určite aj mnohí z Vás žijete nonstop! Osobitne ďakujem Jožkovi za krásny pobyt a ďakujem aj všetkým, ktorí sa o to akokoľvek zaslúžili. Veľmi, veľmi, veľmi pekne ďakujem!!!

Ivka Juríková, Bánov

Mami, Luci a Ivi

Ohlasy

Vážení Ozvenáci a milí OMDáci,

som veľmi rada, že existuje Vaša organizácia a v nej takí milí ľudia.

Svaloví dystrofici, pohybujúci sa na vozíkoch, sú odkázaní na pomoc iných ľudí, ktorých sme našli práve vo Vašom kolektíve. Túto skúsenosť som nadobudla, keď zobrali moju dcéru Moniku na pobyt do Beluškých Slatín (vdďaka Jožkovi Blažekovi, ktorý ma presvedčil, aby som ju pustila), keďže z rodinných dôvodov som nemohla ísť s ňou ja. Pri odchode som plakala, každý deň doma som rozmýšľala, čo je s ňou, hoci ma telefonicky ubezpečovala, že sa má dobre a je o ňu dobre postarané.

Keď sme po ňu prišli, práve obedovali, cítila som takú výbornú atmosféru, všetci tam boli takmer ako jedna rodina.

Dovoľte mi preto touto cestou poďakovať sa všetkým, ktorí sa mi o dcéru starali a spríjemňovali jej pobyt, zvlášť rodine Juríkovej, Jožkovi Blažekovi, Milanovi a Šanovi, aj ostatným, ktorí pripravovali program počas celého pobytu. Podľa fotiek na CD vidieť, že bolo veselo a program bol bohatý a pestrý. Ešte raz všetkým srdečné ĎAKUJEM a všetkých pozdravujem.

Stanislava Fridrichová, Rudina

Milí Ozvenáci,

chcem sa s Vami podeliť o dojmy a zážitky z tábora pre mládež, ktorý sme si užívali v Beluškých Slatinách. Po príchode sa starí známi vyobjímali a kto sa nepoznal, toho veľmi rýchlo pomohol zoznámiť na privítacom večierku náš vedúci

Jožko Blažek, ktorý by dal dokopy aj anjela s čertom... Na začiatku nás, ako to už býva zvykom, oboznámili s programom.

Samozrejme nás privítali aj pani chatárka s manželom, ktorí pri obsluhu urobili viac kilometrov ako Pribilíne. Zato im patrí vďaka, aj zato, že mali pochopenie pre jedného, večne hladného, dvojmetrového chalana. Strava bola dobrá, mne sa najviac páčili raňajky, ktoré mi nosil Karolko do postele. Ďakujem aj Milanovi, ktorý nám doniesol raňajky až do izby.

Počasie nám počas pobytu veľmi neprialo, ale aj tak sme maľovali kvetináče. Tie sme okrášlili motívami ako zvieratka, kvety, tráva. Keď sme pri tej tráve, príroda tam bola čarovná, pášlo sa tam zopár baranov, ktorých ale môžete nájsť aj v meste po úradoch a pod. Asi dva dni bolo krásne slnko, tak sme sa nechali vytrepať na hojdačku, ktorá bola pre myopatov príťažlivá už len preto, že bola na kopci.

Aby sme si precvičili naše telá oslabené civilizáciou, mali sme možnosť dať si urobiť masáž a zaplávať si. Plávať sme pre mňa boli príliš skoro ráno, ale nenechala som si to ujsť. Najviac sa chystal na športový výkon vedúci Jožko. Jeho výkon sa skladal zo skoku, ktorý sa podobal mŕtvemu komárovi – zaryl sa „sosákom“ do studenej vody. Potom vyliezol po rebríku a rehabilitáciu mal za sebou.

Čo sa týka športu, tak v tábore sme mali aj dystroolympiádu. Každý si našiel niečo, čo ho bavilo. Hrali sme aj bocciu. Tu mali hráči dilemu, koho guľa je bližšie. Hlavným rozhodcom bol Stanko Minárik, ktorý za nami jazdil z Považskej Bystrice aj s bratom Martinom, naším dvorným masérom. Víťazi dystroolympiády dostali aj medaily, ako inak, z dreva, veď sme boli v prírode. Len sa mi nepáčilo, že stolný tenis hrali zdraví s pohybovo postihnutými, alebo s vozičkármi. To je asi také víťazstvo ako keď hrá vidiaci s nevidiacim...

Aby si od nás oddýchli aj chatári, na stredú nám objednali autobus do Bojníc. Najväčší zážitok mali asi všetci myopati z autobusu, ktorý vplyvom rôznych jám a nerovností neurobil s našimi telami pohybové zázraky. Najviac z celého autobusu bol asi vyplašený šofér, ktorý nerozumel nášmu spevu, alebo vreskotu?! Cestu sme prežili v pohode, a tak sme mohli obdivovať bojnické zvery. Mne sa najviac v ZOO páčil somárik, teda neviem, možno to bola aj somárica. Kto má rád vtákov, ten sa išiel pozrieť na vystúpenie sokoliarov.

V tábore sme si ku koncu urobili aj táborák a rozlúčkovú diskotéku so zábavou dlho do noci. Určite sa všetci účastníci zhodneme, že nám bolo skvele a prajeme si, aby sme sa stretli na takomto vydarenom podujatí aj v budúcom roku. Ďakujeme všetkým, ktorí sa o nás starali. Všetkým, ktorí sa z rôznych dôvodov nevedeli odhodlať na takýto tábor, odkazujem: „Ak máte tašku, zbalte sa a nabudúce, nech ste tam.“

S pozdravom Miroslava Gombárová

Tábor pre „dospelákov“

„Pár priateľov, ktorých tu mám... pár priateľov, s ktorými nie som sám...“ – aj týmito slovami by sa dal charakterizovať letný tábor pre dospelých v Belušských Slatinách, na ktorom som pobudla a na starosti zabudla.

Miestečko ako stvorené na odpočinok, relax, regeneráciu síl, miestečko bez televízie, rozhlasu a bez novín. Miestečko, kde aj jedlo v lone prírody podávajú, miestečko uprostred voňavých lesov, kde svrčky vyhrávajú...

Príchod do tábora bol v nedeľu, po milom privítaní sme dostali chutnú večeru. Nato, aby sme sa zoznámili, asistenti zaujímavý spôsob vymysleli. Vďaka hre „Hľadám si kamaráta“ dozvedeli sme sa, kto aký je, čo ho baví a čo od pobytu čaká. Potom pri ohníčku, gitare, harmonike, speve cítili sme sa už všetci skvele.

V pondelok sme nelenili, do rôznych súťaží sa prihlásili. V ponuke bol žolík, sedma, krížovky i šach, každý si vybral to, čo má rád. Začali sme hrať len tak tréningovo, aby sme sa pripravili na to „ostré“ kolo. Popoludní, kto mal chuť a kúsok odvahy, mohol si skúsiť slalom na vozičkoch – dokonca i so zaviazanými očami. Za zručnosť, šikovnosť a odvalu dostal každý odmenu. Večer pri gitare a harmonike bavili sme sa opäť skvele, potom už len unavené padli do postele.

V utorok nás prišiel pozrieť Stanko Minárik a tak možnosť hrať bocciu nenechal si ujsť nik. Popritom sme si prezerali OMDácke kroniky, mnoho sme sa dozvedeli, mnohí si oživilí spomienky. K dispozícii bol aj sympatický masér Maťko, kto chcel, toho pomasíroval riadne, hoc' i krátko. Po večeri sme mali posedenie i s vínikom, na oslavu menín troch Aničiek a dvoch Vladkov. Možno by sme slávilí až do rána, výdatná búrka nás však do postelí zahнала.

V stredú ráno privstali si hubári, po poriadnom daždi pekný úlovok sa im podaril. Na krásny pobyt v Belušských Slatinách pri hubovej polievke či kapustnici iste budú spomínať. Predpoludním mal talkshow Tiborko – náš vedúci šikovný, diskutovalo sa o tom, ako a v čom sa menia zákony. Popoludní v kartách, šachu a boccii sme zápasili, večer nad ohníčkom špekáčiky opekali.

Vo štvrtok sa hrali hry len tak pre zábavu, slnko pripekalo a tak nikomu sa nechcelo lámať si hlavu. Po obede, kto mal chuť a šikovné prstíky, mohol podľa vlastnej fantázie maľovať a zdobiť črepníky. Večer šiel každý akosi skoro spať, asi sme museli prebdené hodiny dobiehať.

V piatok, kto rád pláva, schytil plavky a užil si v bazéne susednej chaty vodné radovánky. Nálada bola veselá – ako každý deň, lakovali sa črepníky, pokračovali súboje. Večer strávili sme opäť pri ohni a piekli sme hadov z cesta – chutne chrunkali.

Sobota – posledný a dôležitý deň, čakalo nás vo všetkých hrách finále.

Víťazi v bocci a žolíku - rodina Ďuriačovcov

Popoludní vífazi už boli určené, za potlesku ostatných dostali krásne odmeny. Po večeri nás prekvapili Alenka a Igor – chatári, čo sa celý týždeň o naše brušká a izby starali; venovali nám sladkú tortu – hneď sme ju aj spapali. Poslednýkrát ohník sa rozohrel, poslednýkrát opiekli sme si pár špekáčikov. Poslednýkrát nám hral Jurko na gitare, poslednýkrát nôtli sme hity nové i tie staré. Po polnoci zostalo nás už len pár, no nálada bola výborná. Vydržali sme až do štvrtéj do rána, kým nás úplne nezmohla únava.

V nedeľu nás čakalo balenie a to najsmutnejšie – lúčenie. Milé slová na rozlúčku, podanie rúk, bozky na líčka... Občas sa v oku zaleskli aj slzičky. Ešte sme si šťastnú cestu popriali a potom sa všetci smerom domov pobrali.

Dovidenia na ďalších super akciách, dovidenia čoskoro vo Vyhniach!

osobná asistentka Klaudia

P.S.: Pozdravujem všetkých zúčastnených a ŠPECIÁLNY POZDRAV posiadam do Žikavy mojim dvom milým spoločníkom FERKOVI a JARKOVI.

ĎAKUJEME

Alenke a Igorovi Vargoškovcom, šéfstvu chaty Makyta, za vytvorenie absolútnej pohody * Kníhkupectvám SLOVART (p. Lipovskému) a IKAR (p. Rezníkovej) za darovanie kníh * fi. ALBI (p. Dudjakovi) za darovanie hračiek, hier a plyšákov * fi. ŠEVT za darovanie kancelárskych potrieb * fi. Vínne pivnice Svätý Jur (p. Chowaniecovi) za super víno * Jožkovi Matuškovičovi za drevené medaily * Stanleyemu Minárikovi za zorganizovanie turnajov v boccii * Martinovi Minárikovi za perfektnú masáž na pobytoch * Miškovi Sirvoňovi za vatru, auto, sekeru, príviesny vozík, rádio, zosilňovač * Šanimu za všetko a povozenie celého tábora č. 2 na jeho Kawasaki * SAD Ilava za prenájom autobusu * Slovak Medical Group, a.s. * Silviovi Meglierinimu *

TÁBOR "dospeláci" 24. – 31. júl 2005

Boccia (kategória „na stoličkách“): 1. Maroš Ďuriač, 2. Peťo Šipoš, 3. Zuzka Kozárová.

Boccia (kategória „na vozíčkoch“): 1. Simka Ďuriačová, 2. Tibor Köböl, 3. Marcel Dirnbach.

Šach: Ferdinand Petřík, Marcel Dirnbach, Ferko Fábry.

Sedma: 1. Marika Mikulcová, 2. Maroš Ďuriač, 3. Anna Lapišáková.

Žolík: 1. Simka Ďuriačová, 2. Maroš Ďuriač, 3. Marika Mikulcová.

Krížovky: 1. Marika Mikulcová, 2. Dadka Straková, 3. Mária Šormanová.

agens
REKLAMA

Vydavateľstvo
IKAR

MODERNÉ SPOLOČENSKÉ HRY

Ponúkajú originálnu a pútavú zábavu, ktorú si môžete vychutnať v kruhu rodiny priateľov. Sú to hry, pri ktorých nezáleží len na hode kockou, ale predovšetkým na schopnostiach hráčov. A čo sa môžete hrami naučiť? Strategicky uvažovať, hľadať rôzne cesty k víťazstvu, diplomaciu a rýchlemu rozhodovaniu.

Zdá sa vám to zložité? Rozhodne sa nemusíte báť, vďaka prehľadným pravidlám tieto hry zvládne skutočne každý.

Moderné spoločenské hry sa hrajú nielen doma s rodinou či s priateľmi, ale i v herných kluboch a centrách voľného času. V kluboch sa príležitostne konajú i majstrovské súťaže. Adresár klubov v SR, informácie o hrách a ich recenzie nájdete na www.hrajeme.cz.

HERNÉ OCENENIA

Najprestížnejším ocenením moderných spoločenských hier sú Spiel des Jahres a Deutscher Spiele Preis. Cena Spiel des Jahres sa udeľuje od roku 1979 v Nemecku, koľko moderných spoločenských hier. V Českej republike na túto tradíciu nadväzuje Akadémia hier, ktorá udeľuje ocenenie Hra roku. Cieľom ocenení je vyzdvihnúť vynikajúce hry, oživiť tradíciu hrania hier a poskytnúť radu pri ich kúpe.

CARCASSONNE

Hra roku 2001 v Nemecku.

vek hráčov počet hráčov

8+

2-5

790 - Sk s DPH

V čarovnom svete stredovekých rytierov

Kto z vás by sa aspoň na chvíľu nechcel ocitnúť v čase stredovekých rytierov, mnichov či sedliakov? Nechajte sa pohltiť pútavou atmosférou stredovekého mesta Carcassonne, známeho svojim jedinečným opevnením. Táto ideálna rodinná hra si okamžite získa priaznivcov medzi deťmi i dospelými vďaka jednoduchým pravidlám, variabilnému hernému plánu a pestrým strategickým možnostiam.

A čo je cieľom hry? Postupným prikladávaním kartičiek hracieho plánu staviate mestá a cesty, vznikajú polia. Strategickým umiestnením svojich figúrok získavate body, ktoré sa sčítavajú v priebehu i v závere hry.

Nájdete v sieťach Tesco, Carrefour, Hypernova, Metro, Kníhkupectvo Panta Rhei, Ikar.

SŮTAŽ

Carcassonne je hra, ktorá získala svoj názov podľa rovnomenného historického mesta s jedinečným opevnením. Vašou úlohou je uhádnuť, v ktorej krajine leží mesto Carcassonne. Jeden z vás, ktorý vyberie správnu odpoveď, získa od firmy ALBI túto skvelú hru. Svoju odpoveď napíšte do 15.10.2005 na adresu redakcie. Carcassonne sa nachádza:

A. v Nemecku B. vo Francúzsku C. vo Veľkej Británii

hry@albi.sk

Deň ľudí so svalovou dystrofiou – po redakčnej uzávierke –

ŽILINA

Ahoj OMDáci!

Práve sme pustili z rúk posledného belasého motýlika. Veríme, že spolu s ostatnými svojimi kolegami bude poletovať ponad lúčky, ponad vršky, ponad domky a činžiačky, aby ešte dlho pripomínal všetkým ľuďom, o čom bol 10. jún 2005 v Žiline.

Pozdravujeme vás, milí priatelia, z tejto metropoly severu so skupinou dobrovoľníkov, asistentov a priaznivcov, ktorí sa podieľali na príprave a priebehu Dňa ľudí so svalovou dystrofiou. Aj touto cestou im všetkým vyjadrujeme úprimné poďakovanie za ich plné nasadenie, dobrú vôľu, hlboký záujem a chuť, s ktorou to všetko robili. Zostávali sme zakaždým v nemom úžase, keď sme sa postupne dozvedali, že v radoch tých, čo nám pomáhali, boli aj zamestnané osoby. Tak veľmi sa túžili zapojiť, že si na túto príležitosť vybrali dovolenku alebo vybavili náhradné voľno. O to viac si ceníme ich dôveru pre našu vec a ďakujeme za tento postoj, ktorý je pre nás veľkým povzbudením. Vďaka týmto a ostatným horlivcom sme mohli vytvoriť tri silné tímy.

Jeden tím úspešne pôsobil v hypermarkete TESCO a tvorili ho: Ľubka Škvarnová, Hanka Slivková (je skvelá pri výrobe pokladničiek, všetkým odporúčam!), Katarína Kubová, Zuzanka Chabadová, Romanka Chovanová, Lucia Šupejová, Michaela Novisedláková, Silvia Kovačiková, Slávka Dekanovská, Petra Chabadová.

V obchodnom centre Carrefour DUBEŇ sa našim cieľom plne oddávali členovia druhého tímu: Sylvia Kovalčíková, Betka Korenyová, Hanka Gletová, Martinka Racková, Ivanka Slivková, Janko Žiak, Renatka Labudová, Katka Dujčíková.

Tretí tím sa venoval verejnosti v exteriéri na pešej zóne Národnej ulice a Hlinkovho námestia. Júnovú zimu, dážď s vetrom a odlietajúce dáždniky si kvalitne užili: Mária Smolková, Katarína Smolková, Elenka Plačková, Kamilka Chabadová, Dominika Rašková, Táňa Briestenská, Radka Štrbová, Lenka Mušková. Tu sme zažívali vskutku dramatické i komické okamihy. Okoloidúcich ľudí ťažko zastaviť. Každý sa, pochopiteľne, ponáhal do tepla, do sucha a ak držali v jednej ruke dáždnik nad sebou a v druhej tašku, ťažko sa im prijímali letáky, motýliky a ešte ťažšie prispievalo do pokladničiek.

No i napriek nepriazni počasia bolo veľa takých prispievateľov, ktorí sami prišli k nášmu stolíku s nástenkou. A to vďaka informáciám z médií, čo nám sami potvrdzovali. Preto ďakujeme za úprimný záujem mladému redaktorovi zo Žilinských novín Petrovi Gettingovi, redaktorky Daniele Folkmerovej zo Žilinského Večerníka, redaktorom z rádia Fajn, kde sme si vyskúšali priamy vstup do živého vysielania a taktiež pracovníkom Žilinskej televízie, ktorí si nás nasnímali priamo v teréne.

Hoci sme hneď na začiatku spomínali tri tímy a tri stanovišťa „motýľového dňa“, vznikol počtom síce skromný, no odvahou a pohotovosťou mocný, ešte aj štvrtý tím. Doslova z večera do rána ho zorganizoval Jožko Blažek z nášho

Bratislavského centra. Doteraz obdivujeme jeho potenciál, s akým oslovil našu členku Moniku Fridrichovú, zabezpečil pre ňu asistentku Majku, patričnú motýľovú výzbroj i prepravu do žilinskej BILLY. V tomto prípade svojou pomocou prispeli aj ľudia z tímu Juraja Barbariča. O tom, že si tu Monika s Majkou dobre počínali niet pochýb.

Napokon chceme poďakovať všetkým štedrým darcom, ktorí sa postarali o rekordnú výšku nazbieranej sumy. V histórii Žiliny „tretí motýľový deň“ vyniesol 52 926,50 Sk. A vďaka pánovi Ladislavovi Bittšanskému, poslancovi mestského zastupiteľstva „naš deň“ mal aj dozvuky, pretože nám dodatočne prispel 1 500 Sk, začo mu srdečne ďakujeme.

Na záver chceme ešte poďakovať našim skvelým asistentom, šoférom, Lackovi Chabadovi a Františkovi Štefanovi, ktorí nám veľmi spoľahlivo, pohotovo a ochotne zabezpečovali všetky presuny a poslúžili tam, kde bolo treba.

Ďakujeme i tým, ktorých sme nemenovali, no svojou priazňou stáli pri nás. Boli ste všetci úžasní a bolo nám radosťou s vami všetko robiť. Zo srdca vám ďakujú a na ďalšie spoločné chvíle na motýľích krídlach sa tešia

Mária Smolková a Ľubka Škvarnová

JURAJ BARBARIČ SPLNIL SVOJE SLOVO

16. júl 2005, Horný Hričov, hodinová ručička ukazuje 17 hodín 40 minút...

„Ďakujem vám všetkým, ktorí ste mi svojou pomocou pomohli splniť moje slovo,“ to boli slová Juraja Barbariča, slovenského siláka, bezprostredne po prekročení cieľovej čiary vymeranej maratónskej trate. Juraj dal slovo ľuďom postihnutým svalovou dystrofiou, že im venuje prvý svetový lietadlo-maratón, prejde dĺžku maratónskej trate (42 km 195 m) a bude pritom ťahať lietadlo.

Ľudia postihnutí svalovou dystrofiou majú pred sebou životný maratón. Svalová dystrofia je ochorenie, ktoré spôsobuje postupný a nezvratný úbytok svalovej hmoty a sily. Sú odkázaní na invalidný vozík a pomoc druhých ľudí, ale aj napriek tomu sa snažia prežiť svoj život naplno.

A práve v prospech týchto ľudí Juraj ovláda svoje svaly a práve týmto ľuďom patril jeho myšlienky, keď sa 16. júla ráno o štvrtej postavil na štart. Lietadlo-maratón odštartoval pán Jozef Trizuljak, starosta obce Horný Hričov, za prítomnosti pána Igora Svitka, komisára pre Guinnessovu knihu rekordov. A práve pán Igor Svitok potvrdil vytvorenie nového svetového rekordu. **Juraj Barbarič prešiel dĺžku**

Juraj a fanúšikov z OMD v pozadí

Juraj a lietadlo za ním

maratónskej trate a ťahal pritom lietadlo za 13 hodín 40 minút.

Áno, priatelia, je to skutočnosť. Juraj vyše 13 hodín namáhal svoje svaly, prešiel vyše 42 km a vypotil litre potu kvôli myšlienke ukázať širokej verejnosti, že medzi nami žijú zdravotne postihnutí ľudia, ktorí potrebujú pomoc iných ľudí, ale hlavne obyčajné ľudské porozumenie.

Pri jeho výkone ho prišli povzbudiť deti postihnuté svalovou dystrofiou so svojimi asistentmi a rodičmi, ktorí práve prežívali krásne chvíle v tábore v Beluškých Slatinách. A práve ich prítomnosť a hlasné povzbudzovanie: „Ďuri, ideš!“, mu pomohlo prekonať vážnu krízu, do ktorej sa dostal v tridsaťstupňovej horúčke. Juraj pri svojich výkonoch býva plne sústredený a nezvykne reagovať na okolie, ale teraz spravil výnimku. Odopol sa od lietadla, pristúpil k deťom, popodával im ruku a poďakoval. „Títo ľudia mi dávajú silu,“ povedal, keď sa znovu pripol k lietadlu, aby pokračoval vo výkone.

Počas celého dňa prebiehala verejná zbierka povolená Obvodným úradom v Žiline rozhodnutím č. j. 2005/00335/009/9-VZ/2RU, v ktorej sa vyzbieralo 4 750 Sk. Tieto peniaze budú poukazané na účet Organizácie muskulárnych dystrofikov v SR, č. ú. 2624340950/1100. Všetkým ľuďom, ktorí do tejto zbierky prispeli, ďakujeme.

Zároveň by sme chceli poďakovať hlavnému mediálnemu partnerovi Žilinskému večerníku, Žilinskej televízii, Rádiu Frontinus a Rádiu ZET za úspešné spropagovanie akcie. Ďalej naše poďakovanie patrí spoločnostiam Technaco Žilina, MOBIL STAR Košice, Model klub Žilina, Penzión u Jakuba, Tabakoland Bratislava, Bum Centrum Žilina, ateliér Choma, večierka Dudášová, IMI TRADE Žilina a pánu starostovi a obyvateľom obce Horný Hričov, ktorí nám pomohli pri organizácii celej akcie.

Ďakujeme všetkým, ktorí Jurajovi držali palce.

BOCCIA MINILIGA

Po osemmesačnom maratóne sme posledné zápasy prvého ročníka miniligy v boccii odohrali 30. 6. Vyhodnotenie sa konalo 2. 7. 2005 na chate Makyta v Beluškých Slatinách. Na vyhodnotení sa zúčastnili všetci účastníci miniligy a môžem povedať, že bolo veselo. Aj keď sa mi nepodarilo zohnať sľúbené pečené prasiatko, nahradil ho fajnový kotlíkový gulášik, ktorý nám pripravil chatár Igor Vargoško. Ceny víťazom odovzdala Alenka Vargosková, ktorá

	Peter Strapko	Michal Gabčo	Peter Hudeček	Oliver Janáč	Anna Rojková	Ivan Ambrúš	Marek Seneši	Stano Mirárík	Miloš Valient
Peter Strapko		3 : 6	1 : 4	7 : 1	4 : 5	0 : 8	4 : 2	4 : 6	0 : 6K
Michal Gabčo	6 : 3		3 : 7	9 : 2	7 : 2	9 : 2	2 : 4	0 : 13	5 : 1
Peter Hudeček	4 : 1	7 : 3		13 : 1	5 : 2	12 : 1	4 : 1	2 : 4	3v : 3
Oliver Janáč	1 : 7	2 : 9	1 : 13		3 : 6	4 : 2	3 : 5	0 : 13	2 : 7
Anna Rojková	5 : 4	2 : 7	2 : 5	6 : 3		4v : 4	8 : 1	2 : 5	4 : 2
Ivan Ambrúš	8 : 0	2 : 9	1 : 12	2 : 4	4 : 4v		5 : 2	2 : 7	0 : 8
Marek Seneši	2 : 4	4 : 2	1 : 4	5 : 3	1 : 8	2 : 5		0 : 19	4 : 1
Stano Mirárík	6 : 4	13 : 0	4 : 2	13 : 0	5 : 2	7 : 2	19 : 0		5 : 1
Miloš Valient	K6 : 0	1 : 5	3 : 3v	7 : 2	2 : 4	8 : 0	1 : 4	1 : 5	

	Počet odohratých	Počet vyhratých	Vyhratý Tie-break	Prehratý Tie-break	Počet prehratých	Skóre	Body
1. Stanislav Minárík	32	30	1		1	309 : 44	61
2. Michal Gabčo	32	23			9	179 : 111	46
3. Peter Hudeček	32	21	2	1	8	173 : 100	44
4. Peter Strapko	32	15	1		16	136 : 139	31
5. Anička Rojková	32	14	1	1	16	142 : 145	29
6. Miloš Valient	32	14		1	17	98 : 145	28
7. Marek Seneši	32	10	1		21	105 : 184	21
8. Ivan Ambrúš	32	7		2	23	96 : 199	14
9. Oliver Janáč	32	4		1	27	65 : 236	8

pre všetkých pripravila chutnú tortu s nápisom našej súťaže. Po zjedení všetkých dobrôt všetci skonštatovali, že nastúpia aj do druhého ročníka. Už teraz sa teším, že sa po dvojmesačnej prestávke v septembri stretne na otvorení druhého ročníka.

Stanislav Minárik

MAJSTROVSTVÁ EURÓPY V BOCCI 2005

11. – 19. 6. 2005 sa v Portugalskom meste Póvoa de Varzim, vzdialeného od Porta 29 km, konali Majstrovstvá Európy v boccii 2005. O tom, že mám šancu sa na tieto majstrovstvá dostať, som sa dozvedel ešte minulý rok na bocciovskom turnaji, ktorý sa konal v Handlovej. Vtedy som sa dozvedel od reprezentačného trénera Martina Gabka, že som bol na základe rankingového rebríčka, ktorý sa zostavuje z jednotlivých výsledkov každého hráča za posledné 4 roky, vybratý do reprezentačného B-tímu.

Ísť na ME v boccii, bolo mojím snom od začiatku mojej športovej kariéry. Keď som sa o tejto šanci dozvedel, bol som nesmierne šťastný, že sa môj sen stal skutočnosťou. Ale moja radosť dlho netrvala. Dozvedel som sa, že keď sa budem chcieť zúčastniť na ME v boccii, musím si zaplatiť štartovné a letenky. Slovenský zväz telesne postihnutých športovcov zaplatil celú sumu iba reprezentačnému A-tímu, ktorý tvorili Robo Ďurkovič, Martin Strehársky a Matej Švaňa. V reprezentačnom B-tíme sme boli Tomáš Král, Jakub

Nagy a ja + traja sprievodcovia, ktorí si museli účasť zaplatiť sami. Ak som chcel, aby sa môj sen splnil, nič iné mi nezostalo, len sa obrátiť na firmy a podnikateľov o sponzorstvo. Napísal som zopár desiatok listov a uskutočnil nespočetne veľa telefonátov na rôzne firmy. Dočkal som sa iba sľubov, pri ktorých prevažne skončila moja snaha. Zháňať peniažteky na chod klubu a ešte aj na svoju účasť na ME v boccii nie je nič ľahké, a tak som bol odhodlaný vzdať sa svojej možnosti zúčastniť sa na majstrovstvách, no vtedy prišla ponuka z našej OMD, že by podporili moju účasť.

Za podpory OMD a SZTPŠ, ktorý mi nakoniec preplatil letenku, som sa na vytúžené majstrovstvá dostal. Na ceste a počas celého pobytu ma sprevádzal brat Martin. Cesta bola náročná, ale zážitok z majstrovstiev stál zato. Do mesta Póvoa de Varzim, konkrétne do hotela Sol Póvoa, sme prišli po polnoci z 11. 6. na 12. 6. Po sedemnásthodinovej ceste sme padli do postele ako hnilé hrušky. Ani sme nestihli poriadne zatvoriť oči a už bol ranný budíček. Z hotela nás každé ráno vozil do športovej haly bezbariérový autobus.

Prvý deň sme sa okrem Roba Ďurkoviča a Martina Strehárskeho všetci zúčastnili na klasifikácii, podľa ktorej každého zaradili podľa postihnutia do jednej zo štyroch kategórií. Potom sme museli absolvovať prehliadku vozíkov a športo-

vého materiálu či spĺňajú kritériá podľa platných pravidiel CP-ISRA. Po poobedňajšom tréningu, na ktorý sme mali vyhradenú hodinu, sa podvečer konal otvárací ceremoniál šampionátu, na ktorom sa zúčastnilo 18 krajín so 115 športovcami. Večer sme sa od vedúcej výpravy Zuzky Gabkovej dozvedeli, kto v akej skupine hrá a akého súpera mu žreb prideliť.

Na druhý deň sa už začali prvé súboje v základných skupinách. Na svoj prvý zápas v kategórii BC4 v skupine E som nastúpil proti Dezsovi Béresovi z Maďarska, ktorý bol na poslednom šampionáte tretí a ktorý je v celosvetovom rankingovom rebríčku na šiestom mieste. Nevieť čím to bolo, ale mal som pred ním príliš veľký rešpekt a hral som veľmi opatrne, čo môj súper so svojimi skúsenosťami využil a porazil ma vysoko 12 : 3. Hrať v takej veľkej hale pred toľkými ľuďmi si vyžaduje, aby si športovec v prvom rade veril a dostatočne sa koncentroval na zápas. Môj prvý zápas bol pre mňa veľkou skúškou.

Pobede som nastúpil na svoj druhý zápas proti Josému Vicentemu Gomezovi zo Španielska, na ktorý som nastúpil s väčším sebavedomím a odhodlaním vyhrať. J. Gomezovi, deviatemu hráčovi na svete, som nedal počas celého zápasu žiadnu šancu a zápas som vyhral 7 : 1. Výhra ma povzbudila a dodala mi novú silu do posledného dôležitého zápasu v základnej skupine, ktorý sa hral hneď na druhý deň. Proti mne nastúpil Čech Radek Prochádzka, ktorý bol na šampionáte nováčikom ako ja. Do zápasu som nastúpil dobre a po troch zmenách som vyhrával 4 : 1, ale v poslednej zmene sa odo mňa šťastie odvrátilo a po troch pokazených loptičkách sa môj sen v priebehu pár sekúnd rozplynul. Zo skoro jasnej výhry bola prehra 5 : 4, čím sa rozplynula moja nádej postúpiť do štvrtfinále. Z piatich základných skupín som nakoniec skončil na 16. mieste.

Na štvrtý deň sa začala hrať disciplína páry BC4, v ktorej som nastúpil ako náhradník s Robom Ďurkovičom a Martinom Strehárskym. Odohrali sme spolu šesť zápasov, z ktorých sme vyhrali iba dva, a skončili na 5. mieste. Pre mňa boli majstrovstvá veľkým zážitkom a zároveň školou, lebo som mal možnosť naučiť sa veľa z taktiky a spôsobu prípravy na zápas. Zároveň som mal možnosť spoznať nový kút našej planéty a ľudí, ktorí sa o nás počas celého šampionátu dobre starali a ktorí boli voči nám láskaví a srdeční. Za všetko v prvom rade ďakujem našej OMD a jej vedeniu a ostatným, ktorí ma podporili morálne či finančne. Ďakujem.

Umiestnenie našich hráčov v jednotlivých kategóriách:

BC1: Jakub Nagy	19. miesto	BC4: Martin Strehársky	8. miesto
BC2: Tomáš Král	25. miesto	BC4: Stanislav Minárik	16. miesto
BC3: Matej Švaňa	18. miesto	Páry BC4:	5. miesto
BC4: Robo Ďurkovič	4. miesto		

Stanislav Minárik

Kútik Agentúry osobnej asistencie venovaný MIMOBRAZISLAVSKÝM užívateľom

Agentúra osobnej asistencie pod OMD v SR sa vytvorením databázy osobných asistentov a užívateľov osobnej asistencie a špecifickou poradenskou činnosťou stala podpornou inštitúciou pre našich klientov v Bratislave. Ako poradenská inštitúcia však pôsobí pre celé Slovensko. Cieľom našej práce je vyvolať aktivitu u ľudí s postihnutím, ale zároveň im uľahčiť získavanie dôležitých informácií o osobnej asistencii.

Problém s hľadaním osobných asistentov však majú užívatelia osobnej asistencie na celom Slovensku a nemajú možnosť obrátiť sa na Agentúru osobnej asistencie. Táto rubrika bude venovaná mimobratislavským užívateľom osobnej asistencie.

Ak máte problém s hľadaním vhodných osobných asistentov, dajte nám vedieť do OMD. Zo zoznamu tzv. mimobratislavských asistentov vám skúsime odporučiť človeka, ktorý už od nás vie, čo to je osobná asistencia a o takúto prácu má záujem. Je na vás, či takúto ponuku využijete.

Nadalej trvá aj naša ponuka nájsť si osobného asistenta cez Ozvenu. **Napište inzerát**, kde uvediete vaše požiadavky na asistenta (úkony, vek, časový rozsah atď.). Môžete ostať aj v anonymite, kontakt na vás bude k dispozícii len u nás. Prípadný záujemca dá kontakt na seba nám a my ho poskytneme vám.

Mimobratislavskí asistenti (kontakt na nich je v OMD):

BABIAROVÁ, Veronika, 23 r., (Martin),
MURÁRIKOVÁ, Elena, 22 r., (Nitra),
ŠEDINÁROVÁ, Ivana, 37 r. (Trenčianske Teplice),
NOVOSEDLIAKOVÁ, Jana, 20 r., (Banská Bystrica),
ŠKANTROVÁ, Mária, 18 r., (Spišská Nová Ves),
BARBORÍKOVÁ, Katarína, (Púchov).

Obráťte sa na nás s akýmkoľvek problémom týkajúcim sa osobnej asistencie. Na požiadanie vám zašleme aj brožúrku o osobnej asistencii, ktorú vydala naša organizácia.

Tešíme sa na spoluprácu.

Poradenská činnosť Agentúry osobnej asistencie:

E-mail z 27. júla 2005

Predmet: Nova zo stredného Slovenska

Otázka:

Dobrý deň. Sme niekoľkí dystrofici a máme niekoľko otázok. V OZVENE bolo uvedené, že sa môžeme obrátiť na Vás aj anonymne. Chceme sa opýtať či aj u Vás v Bratislave boli zmenené výkazy osobnej asistencie. Alebo iba u nás? Prečo? Chcú, aby asistenti podpisovali výkaz každý deň. To nám až tak neprekáža, ale prečo zrazu treba písať každú činnosť a aj od kolkej do kolkej? Pred niekoľkými rokmi bola vo výkazoch tiež takáto kolónka, ale vtedy nám hovorili, že by bola hlúposť vypisovať aj hodiny. Teraz to už hlúposť nie je? Je to iba ďalšie šikanovanie postihnutých. Ak tam máme písať činnosti, ktoré sú kratšie, budeme

nosiť so sebou diare, aby to sedelo na sekundu? Navyše, teraz si vymysleli, že odteraz tam nemôžeme písať činnosti: kultúrne a spoločenské akcie, ale namiesto nich: prepravu. To je hlúposť. Je možné, aby stále menili podmienky? Mali by nám to dať vedieť dopredu, aby sme nemuseli stále prepisovať výkazy, nie?! Nemáme písať ani činnosť: návštevy? Ale namiesto nej zase prepravu? Niektorí naši známi vypisujú výkazy na počítači a potom to iba podpíše užívateľ a asistent. Nie je to zbytočnosť, 31 podpisov? Prečo iní majú jednoduchšie pravidlá a my nie? Nám viacerým uviedli, že vraj ministerstvo to nepovoľuje. Ved' keď si výkaz budem môcť vyplňať na počítači, je to jednoduchšie, väčšinou máme problém veľa písať, máme dystrofiu v ťažkom štádiu a niekedy ani podpisy nie sú rovnaké. Je v zákone ustanovené, že sa musia podpisy zhodovať a podobať? Môže za mňa – ťažko postihnutého – niekto podpisovať?

Myslíme si, že by nám sociálni pracovníci mali oznámiť zmeny, ktoré od nás požadujú, aby sme sa vedeli včas zariadiť.

Niekedy mohli osobní asistenti odpracovať aj viac hodín, ako mali v zmluve. Od júla to zrazu zrušili. Tvrdili, že nemôžeme mať viac ako dvoch asistentov. My potrebujeme mať aj štyroch. Chceli od nás, aby sme mali za asistentov iba zamestnaných ľudí, ale keď prídu na kontrolu, vyhrážajú sa, že nám znížia rozsah, keďže asistenti nie sú u nás počas kontroly. Ale keďže sú pracujúci, môžu robiť iba ráno a večer... Niektorí z nás máme asistentov aj starobných dôchodcov.

Aké máme práva, keď sú u nás sociálni pracovníci na kontrole? Aké majú práva oni? Môžem ich poslať domov? Minule boli u mňa na kontrole 2 hodiny, u známeho 45 minút. Ak mám nejaké svoje aktivity, musím sa im prispôbiť a svoje aktivity zrušiť, kvôli kontrole? Ak im poviem, aby odišli, budú sa mi vyhrážať, že mi znížia hodiny. Potom mi vyčítajú, že mám doma farebný TV, DVD a vežu, ale do toho ich nič! Majú právo ísť do mojej izby, musím ich vpustiť do celého bytu? Môžu prísť na kontrolu iba počas stránkových dní?

Viacerí spomínajú, že úradníčky dajú veľa na rôzne klebety, to je pekné, niekto naklame a nám kvôli tomu znížia rozsah asistenčných hodín, veľa zdravých závidí, že nám chodí niekto pomáhať, ale postihnutie, to nám nezávidia...

Môžeme sa obrátiť na nejakú anonymnú telefonickú alebo e-mailovú pomoc? Z nášho listu asi bude pre Vás vyplývať, že trpíme paranojou...

Ďalšia otázka, ktorá nás zaujíma, v EÚ sa asistencia berie ako riadne zamestnanie a ráta sa asistentom aj do dôchodku. Prečo to takto nie je aj v SR? Píšeme si s dievčinou z Anglicka, má asistentov, ale môžu jej robiť asistenciu aj rodinní príslušníci, štát to uhradí aj im. Nechcela veriť, keď sme jej písali, že u nás rodinní príslušníci nemôžu vykonávať asistenciu a musíme strpieť rôzne šikanovania... Podľa nej sa máme na kontroly vykašľať a ísť von vtedy, kedy potrebujeme my. Vraj ona by sa zbláznila, keby mala čakať doma na kontrolu. Sú to obmedzené názory, nie ste stále doma? Máte po asistencii! Čo Vy na to? Môžu ma stále predvolávať na úrad, prečo nie som doma?

Je hlúposť, aby iba zamestnaným mohli rodinní príslušníci vykonávať asistenciu 50 %, aj keď má 14 hodín, malo by platiť, aby asistenciu vykonával ten,

koho si vyberiem, prečo to nemôžu byť sestry a bratia... Ved' títo mi pomôžu viac ako cudzí, tá brožúra o asistencii je o ničom, ak tvrdí niečo iné. Kúpem sa, kedy ja chcem, jedno, či mi pomáha brat alebo sestra, lepšie mi pomôžu ľudia z rodiny alebo cudzí?!

Aj ten poslanec, ved'on bojuje za to, aby asistenciu zrušili.

V Česku je teraz návrh na nový zákon, že postihnutý dostane paušál – peniaze – a je na ňom, ako ich použije, buď zaplatí asistentov, alebo benzín, alebo lieky, ošatenie a podobne.

Ako je to s nakupovaním? Musím chodiť nakupovať ja s asistentom alebo môže chodiť nakupovať asistent sám? Väčšina známych posielala asistentov na nákupy. Môže sa to? Ved' do niektorých obchodov nás nedostanú ani asistenti, keď sú tam schody.

Ďakujeme za odpoveď. (Tento mail sme upravili do čitateľnej podoby, lebo obsahoval invektívy voči rôznym inštitúciám a osobám – pozn.OMD.)

ODPOVEĎ:

Ahojte dystrofici...

Pokúsím sa vaše otázky zhrnúť do niekoľkých bodov:

Ako majú vyzeráť výkazy?

Výkaz slúži ako doklad o odpracovaných hodinách osobných asistentov a má tieto kolónky: dátum, odpracované hodiny, činnosti.

Vypĺňa sa takto:

– kolónka dátum: aktuálny dátum činnosti;

– kolónka odpracované hodiny: súčet odpracovaných hodín osobného asistenta počas dňa;

– kolónka činnosti: vypísanie činností, ktoré osobný asistent počas dňa vykonával. Do výkazu sa píše len tie činnosti, na ktoré ste odkázaní podľa posudku, nemusia sa vypisovať rôzne čiastkové úkony ako napr. podanie zubnej kefy, podanie uteráka a pod., stačí napísať hygiena. Ak sa napr. hygiena vykonáva aj viac ráz za deň, píše sa iba raz, sumárne, tak aj ostatné úkony.

Nemalo by sa vyžadovať písanie činností od-do, vieme, že na niektorých úradoch to začali vyžadovať. Ministerstvo práce toto nepodporuje ani nevyžaduje, ale niektoré úrady to vyžadujú.

ODPORÚČAME: Je potrebné sa spojiť a písomne sa obrátiť na konkrétny úrad, na vedúceho pracovníka a súčasne na Ministerstvo práce, odbor integrácie občanov so ZP a **písomne odmietnuť** takto vypisovať výkazy s odôvodnením:

a) že je to prílišné zasahovanie do súkromia – prečo majú vedieť, kedy chodíme na WC a pod.,

b) zákon to nevyžaduje,

c) ak raz Posudok a Rozhodnutie tvrdí, že je užívateľ odkázaný na konkrétne úkony v konkrétnom rozsahu, je zbytočné a neodôvodnené vypisovať podrobnejšie výkazy, ktoré aj tak o ničom nehovoria.

ANONYMNÝM VYSTUPOVANÍM NEDOSIAHNETE NIČ, je potrebné spojiť sa a na-

hlas pomenovať KTO od vás požaduje – meno úradníka – takéto vyplňanie výkazov a KTO s tým má problém.

Práve teraz jednotlivé úrady píše na ministerstvo a tvrdia, že žiadne problémy s asistenciou nie sú, že nepožadujú nič navyše, pričom situácia v reáli je úplne iná. JE POTREBNÉ SA OZVAŤ!

V zákone v § 58 ods. 15 sa uvádza: Peňažný príspevok na osobnú asistenciu sa vypláca mesačne podľa počtu hodín osobnej asistencie, ktoré osobný asistent odpracoval v predchádzajúcom mesiaci...

V zákone v § 58 ods. 8 sa uvádza: Osobný asistent môže vykonávať osobnú asistenciu najviac 10 hodín denne. To neplatí, ak sa osobná asistenciu vykonáva v čase, keď sa občan s ťažkým zdravotným postihnutím zdržiava mimo svojho trvalého alebo prechodného pobytu. (Např. cestuje, je na návšteve, výlete, dovolenke, rekondičnom pobyte a pod.)

Do výkazu sa môžu vpisovať len tie činnosti, na ktoré je občan odkázaný podľa POSUDKU, nie iné. Do výkazu možno písať len tie činnosti, ktoré sa reálne odpracovali, nie iné – nemôžu od vás žiadať, aby ste do výkazu vypisovali iné činnosti, ako tie, ktoré boli reálne odpracované. Toto odmietnite, inak by ste porušili zmluvu.

Môžu súčasne pracovať aj dvaja asistenti?

V odôvodnených prípadoch áno, ak činnosti vyžadujú pomoc viacerých asistentov (např. prenášanie, ťažké dvíhanie a pod.), potom si ale čerpáte zo svojho rozsahu dvojnásobne.

Kto môže robiť osobného asistenta?

Osobný asistent musí mať spôsobilosť na právne úkony a viac ako 18 rokov, nesmie byť blízkym rodinným príslušníkom užívateľa. Iba vo výnimočných prípadoch uvedených v zákone, môže vykonávať osobnú asistenciu aj rodinný príslušník.

Užívateľ má slobodnú vôľu rozhodnúť sa KTO mu bude robiť osobnú asistenciu. Nemôžete byť nútení, aby vám osobnú asistenciu robili např. len zamestnané osoby ako uvádzate, alebo inak – osobnú asistenciu môžu robiť aj osoby na dôchodku, študenti, nezamestnaní a iní s tým, že si uvedomujú dôsledky príjmu z osobnej asistencie (daňové priznanie).

Možnosti kontroly úradníkov v domácnosti

Peňažný príspevok na osobnú asistenciu je poskytovaný štátom zo štátneho rozpočtu.

Úrad má právo na vykonávanie kontroly účelnosti poskytovania príspevkov

– pri príspevku na úpravu bytu skontrolovať či bola úprava vykonaná a v akom rozsahu, pri príspevku na kúpu auta či bolo vozidlo zakúpené a pod.

– pri príspevku na osobnú asistenciu skontrolovať, či sa príspevok využíva na účel, na ktorý bol poskytnutý, teda na vykonávanie osobnej asistencie.

Kontrola účelnosti príspevku je problematická, pretože užívateľ osobnej asistencie si pomoc riadi sám, niektoré činnosti sú pravidelné, iné nie. Ak užívateľ osobnej asistencie nie je doma, keď ho úradník z dôvodu kontroly navštívil, nedá sa z toho robiť žiadny uzáver, pretože užívateľ mohol byť s asistentom mimo domu. Problém môže nastať vtedy, ak užívateľ uvádza vo výkaze, že např. rannú

hygienu mu vykonáva osobný asistent XY, ktorý je však v skutočnosti zamestnaný a v tom čase je reálne a preukázateľne v práci... Toto môže nastať pri kontrole výkazov.

Ak príde úradník na „kontrolu“, určite nemá právo prejsť celý byt a zisťovať, aké veci má užívateľ v byte, to nemá súvislosť s osobnou asistenciou.

Ak má vaša kamarátka nedostatok hodín osobnej asistencie na spoločenskú činnosť (prechádzky a pod.), nech si podá žiadosť o zvýšenie hodín a uvedie tam, že potrebuje viac hodín na prechádzky a tie, ktoré má priznané jej nestačia, lebo ak čerpá viac, z čoho potom platí asistentku?

V konečnom dôsledku si myslím, že vykonávanie osobnej asistencie sa dá skontrolovať jedine spätne. Na odňatie alebo zníženie príspevku na osobnú asistenciu musí mať úrad dôvod. V rozhodnutí musí odôvodniť, prečo sa rozhodol konkrétnemu užívateľovi asistencie znížiť alebo odňať príspevok, napr. zmenila sa situácia, nechodí už do školy, preto nemá toľko aktivít alebo sa mu zlepšil stav a nepotrebuje toľko pomoci a pod.

Osobná asistencia a rodinní príslušníci

Filozofiou osobnej asistencie je, aby užívateľ získal nezávislosť od rodiny, aby mal možnosť rozhodovať o tom: KTO mu bude pomáhať, KEDY mu bude pomoc poskytnutá, AKÁ pomoc bude poskytnutá.

Filozofiou osobnej asistencie je, aby rodina, ktorá má člena s postihnutím, mohla fungovať POROVNATEĽNE ako rodina, kde postihnutého člena nemajú a nebola ZATAŽOVANÁ starostlivosťou.

Iste viete, že v mnohých rodinách musela väčšinou mama zostať doma a starať sa o dieťa s postihnutím, lebo vyžadovalo toľko pomoci, že nemohla chodiť do práce tak ako jej kolegyne, ktoré nemali postihnuté deti.

Rodina by mala mať právo rozhodnúť sa, akú pomoc chce: ak sa chce starať o dieťa sama, má nárok na príspevok za opatrovanie, ak chce používať pomoc osobných asistentov, požiada o príspevok.

V prípade dospeléj osoby sa rozhoduje sama: chcem, aby mi pomáhal niekto z rodiny alebo chcem, aby rodina bola čo najmenej zatažovaná a budem používať pomoc osobných asistentov?

Súhlasím s názorom, že rodina by nemala priveľmi zasahovať do osobnej asistencie. Dôvod: ak súhlasím s tým, že mi má osobná asistencia získať nezávislosť, prečo potom chcem, aby mi všetko robili len rodinní príslušníci a boli mojimi osobnými asistentmi? Ako potom odľahčím rodinu, ak sa aj tak ona o mňa stará, iba sa zmení názov príspevku?

Ako sa používanie osobnej asistencie odrazí na rodine, má viac času na svoje veci? Majú rodičia alebo súrodenci možnosť tráviť čas, pracovať tak ako rodiny, v ktorých postihnutého člena nemajú?

Nesúhlasím s tým, aby mohli celú asistenciu robiť iba rodinní príslušníci, súhlasím s obmedzeniami – len na hygienické úkony a úkony intímneho charakteru. Nesúhlasím s tým, že sa to obmedzuje len na pracujúcich a študujúcich užívateľov – toto sme nepodporovali, ani s tým nesúhlasíme.

Podľa terajších predpisov môžu asistenciu vykonávať rodinní príslušníci len v týchto prípadoch:

1. ak je užívateľ asistencie zamestnaný, študuje alebo chodí do zariadenia sociálnych služieb – na presne vymedzené činnosti najviac 50 % z rozsahu, maximálne 4 hod. denne (takže, ak má niekto priznaný rozsah v priemere 14 hodín denne, rodina mu môže asistovať aj tak iba 4 hodiny - ak pracuje alebo študuje (v prílohe posielame spracovaný informačný list).

2. ak je užívateľ asistencie odkázaný na viac ako 14 hodín denne a nepracuje – vtedy môžu rodinní príslušníci vykonávať asistenciu najviac 3 hodiny denne (tiež na tie presne vymedzené úkony).

Nie je pravda, že poslanec Bódy chce zrušiť osobnú asistenciu (práve naopak), jeho iniciatívami sa dostali čiastočné ústupky v asistencii pre rodinných príslušníkov. Ak si niekto myslí, že jeden poslanec na vozíku v parlamente zachráni všetko, je na omyle. Ak aj vy nevyjdete z anonymity a neohlásite sa, akým spôsobom s vami zaobchádzajú na úrade, tiež sa nič nevyrieši.

Asistenti sú ľudia, ktorí nemajú byť zatažení rodinnými väzbami voči užívateľovi, aby ste vy, užívatelia, mali možnosť presadiť si svoje potreby bez nejakých problémov – rodina skôr odmietne, lebo má svoje povinnosti, aj vy, odkázaní na pomoc, ak vidíte, že rodina práve nemá čas, je zatažená iným, tiež sa radšej „stiahnete“ a nepožadujete všetko, čo potrebujete, alebo skúste kritizovať blízku osobu zato, že nepríde hneď, keď pomoc potrebujete, že ste museli čakať, že to neurobili dobre, že je to potrebné urobiť ešte raz... Nemáte vtedy hlúpy pocit, že niekoho zbytočne preháňate, niekoho, koho máte radi, alebo nepovedali vám doma, že musíte počkať, lebo teraz na to nie je čas, že môžete byť radi, že vám pomohli a pod. Bez ohľadu nato, že sa máte doma radi a že vám pomáhajú ako vedľa a vládu?

Pri asistencii by mali byť sestry sestrami a bratia bratmi, tak ako v prípade vašich zdravých priateľov.

Ani v CSŽ nepresadzujú zrušenie asistencie, práve naopak, ak si myslíte opak, je mi vás ľúto, máte zlé informácie.

Niekedy je to o tom, že na jednej aj druhej strane je málo informácií, aj vy, ako užívatelia asistencie, by ste mali vedieť, čo by táto pomoc mala dosiahnuť vo vašich životoch a úradníci by mali vedieť, že asistencia je jednou z mála možností, aby človek s postihnutím mohol fungovať nezávisle a samostatne.

Ak vo Veľkej Británii môžu pracovať rodinní príslušníci – jednoducho si to tak uzákonnili a tak to majú. Domnievam sa, že ak by na Slovensku nebola obmedzená možnosť vykonávať osobnú asistenciu rodinným príslušníkom, veľa ľudí s postihnutím nemá zabezpečené všetky potrebné činnosti, hlavne AKTIVITY. Táto situácia je čiastočne spôsobená aj ťažkou sociálnou situáciou a nezamestnanosťou, kedy sa rodina nemá kde a ako uplatniť iným spôsobom. Opakujem, že nie som za to, aby sa rodina úplne vylučovala z osobnej asistencie, ale s určitými obmedzeniami

súhlasím.

Asistenti a nákupy

Asistencia je pomoc, ktorá má umožniť vykonávať tie činnosti, ktoré z dôvodu postihnutia vykonávať nemôžem vôbec, preto mi majú asistenti pomáhať asistovať pri týchto činnostiach.

Filozofiou asistencie je: byť prítomný pri všetkých činnostiach, pokiaľ to je možné, t. j. byť prítomný pri nakupovaní, varení, vybavovaní úradných záležitostí – lebo ja vybavujem, nie asistent.

Pokiaľ je ale komplikované kvôli bariéram dostať sa do obchodu (schody, úzke dvere a pod.), nemáte inú možnosť, iba poslať asistenta nakúpiť, prípadne pokiaľ je v zime nedostupná cesta – ľad, sneh, prší a pod. – tiež je jednoduchšie poslať asistenta. Nie je to ale pravidlo, platí to, že by ste sa mali zúčastňovať pri všetkých činnostiach, ktoré asistent vykonáva, lebo sa vás bytostne dotýkajú. Napríklad, nie je v poriadku, ak niekto ide von a zatiaľ u neho upratuje asistentka byt, som presvedčená, že tieto veci sa majú vykonávať v prítomnosti užívateľov, lebo musíte mať na ne vplyv.

Nový návrh zákona v Čechách

Nevieme o tom, môže byť, ale iste viete, že z postkomunistických krajín je Slovensko jediná krajina, kde bola uzákonená asistencia. Ani v Čechách, Maďarsku, Poľsku, Rusku... nemajú asistenciu. V Čechách si platia asistentov z vlastných peňazí a dlhé roky bojujú za to, aby sa dostala do zákona.

Nehovorím, že systém fungovania asistencie na Slovensku je úplne bez chýb, to nie je, ale budte radi, že ju môžete používať a využite ju na to, aby ste boli čo najviac nezávislí a samostatní.

Váš názor, že sme v praveku, je omyl, ak porovnáme situáciu v týchto krajinách, sme, čo sa týka sociálnej pomoci, ďaleko, ďaleko, ďaleko... ste prekvapení?

Ak sa vám nepodarí niečo dosiahnuť, musíte „vyliezť“ z anonymity a veci riešiť písomne a s konkrétnymi ľuďmi. Vedúci častokrát nevedia, čo robia ich podriadení pri kontakte s klientmi...

Ak budete písať nabudúce, skúste sa vyhnúť invetívam... Bude sa mi lepšie odpovedať. :)

Andrea Madunová

Polootvorený list legislatívcom, ministrom a poslancom NR v SR

K osobnej asistencii z pohľadu veľmi ťažko TP

Vážení legislatívci, ctení ministri, panie poslankyne, páni poslanci, chcel by som Vám dať do pozornosti týchto niekoľko viet:

(Môj osobný asistent...)

Služba môjmu osobnému asistentovi začína hlboko v noci. Som totiž veľmi ťažko telesne postihnutý myopat, ktorý potrebuje pomoc dvadsaťštyri hodín

denne. Náš zákon s tým, pravdaže, nepočíta. Zákon je zákon (schvaľujú ho zdraví ľudia), skutočný život je skutočný život, ktorý páni poslanci nepoznajú, ani sa ho nesnažia poznať. Inak by nemohli schvaľovať také zákony ako schvaľujú. Teraz sa chcem dotknúť iba zákona o sociálnej pomoci, konkrétne paragrafu 58, doslovne, poslancovej diskriminácie rodinných príslušníkov v prípadoch hodných zreteľa.

Podotýkam, že patríam k tým, ktorí si osvojili názor, že osobnú asistenciu majú vykonávať predovšetkým osobní asistenti v nepríbuzenskom vzťahu a dokonca s ním s istými pripomienkami súhlasím.

„Ffff“ – zvuk podobný pískaniu, ibaže z úst nevychádza hvizd, ale iba tlmený šepot. Je 0.07 hod. všednej noci a šepot je signálom na privolanie osobného asistenta. Ležím bezvládne v posteli (každú noc sa pravidelne mením na drevené poleno), už sa ani nepokúšam pohýbať celou nohou, dávno viem, že moje svaly sú „vdáka“ myopatii úplne nefunkčné a ani ňou netrhnu, iba dám signál mozgu, aby sa pozdravil s palcom na ľavej nohe. Palec mu na oplátku slabunko zakýva, čo ešte, čuduj sa svete, dokáže.

Osobný asistent je už x rokov navyknutý, že na tento zvuk má prísť k mojej posteli a zmeniť môjmu telu už neznesiteľnú polohu, ktorá mi nedovolí spať. Najskôr musí odstrániť perinu, potom ma musí naraz oboma rukami chytiť za plece a nad bedrovým kĺbom a celým mojím telom pootočiť, chytiť a upraviť ruky a nohy do polohy, akú si vyžaduje telo, posunúť hlavu, popraviť vankúš a prikryť perinou. Po týchto úkonoch ide osobný asistent znova do vedľajšej izby a pokračuje v prerušenom spánku, pokiaľ sa v tom čase nevyskytnú ďalšie, niekedy priam životu nebezpečné, problémy...

Tieto procedúry sa opakujú podľa zhoršovania sa ochorenia čoraz v kratších intervaloch každú noc. V súčasnosti sme pri číslach 6-8x!!! Kdeže sú tie časy, keď ma stačilo pretočiť 3-4x! V tomto prípade je však rozhodujúce, že môj osobný asistent je v službe každú noc pripravený mi pomôcť, keď to potrebujem, bez ohľadu nato, že za túto službu neuvidí ani korunu! Podotýkam, že občan najskôr musí prežiť, aby mohol používať „výhody“, ktoré mu môžu byť poskytnuté podľa § 58 ods. 5 zákona o sociálnej pomoci. A práve toto mne a mne podobne postihnutým umožňuje osobný asistent, ktorý každú noc trávi v mojej a ich blízkosti. Bez každonočnej pomoci osobného asistenta by sme dlho na tomto svete nevydržali. Verte mi, noci niekedy bývajú sakramentsky dlhé, najmä keď si chceme šetriť našich nočných asistentov, a my si ich šetriť chceme!

Podľa zákona môže diskriminovaný taxatívne vymenovaný rodinný príslušník vykonávať osobnú asistenciu za odmenu maximálne tri hodiny denne (od septembra si z nej znova bude platiť 14 % na zdravotné poistenie), aj to iba v prípade, keď má zdravotne postihnutý občan priznaný rozsah osobnej asistencie najmenej 14 hodín denne (najviac 20 hod. denne, § 58 ods. 7); pri splnení určitých podmienok to môže byť o hodinu viac, pričom nemusí spĺňať ani podmienku poskytovania osobnej asistencie v rozsahu 14 hodín denne. Ostatní osobní asistenti majú svoju službu za odmenu ohraničenú 10 hodinami. O hodinovej odmene už radšej pomlčím, lebo tá už nebola niekoľko rokov valorizovaná, hoci v pôvodnom zákone bola logicky, moderne, systémovo, určená 1,5 % zo sumy životného minima pre plnoletú fyzickú osobu. V poslednom čase

sa akosi „systémové opatrenia“ z nášho života vytrácajú, iba sa o nich veľa hovorí.

Konečne je tu vytúžené ráno. Môj napolo vyspatý osobný asistent pokračuje v službe. Perinu odložiť, natiahnuť ponožky, natiahnuť nohavice, nohy dole z postele, posadiť, vyzliecť nočnú košeľu, obliecť tričko, košeľu, navliecť a upevniť remene na mojom tele (na silno!, aby som z nich nevypadol), prisunúť zdvihák, upevniť remene na zdvihák, napumpovať ho a zdvihnúť so mnou do potrebnej výšky a smer hygieny s WC, spustiť, vytiahnuť, znova natiahnuť nohavice, presunúť k vopred pripravenému vozíku, zdvihák viac napumpovať, spustiť so mnou na vozík, odopnúť a odložiť remene, zapnúť nohavice a upraviť môj posed, odložiť zdvihák a šup s vozíkom a teda aj so mnou do kuchyne, lebo prichádza ďalší osobný asistent, ktorý si bude vykonávať povinnosti podľa prílohy č. 5 zákona o sociálnej pomoci.

Vážení legislatívci, ctení ministri, panie poslankyne, páni poslanci, skúste si odomknúť svoje svedomie, svoju trinástu komnatu, a tak ľudsky, s otvoreným srdcom, porozmýšľať, či predsa len by nestálo za úvahu zrovnoprávniť aspoň sčasti nároky osobných asistentov pochádzajúcich z kruhov rodinných príslušníkov, aby sa necítili zneuctovaní tvrdosťou zákona, ktorú ste voči nim nezaslúžene použili. Nezaslúžene preto, lebo spomínaným nočným osobným asistentom, ktorý nás chráni pred mukami, (nie, nie je to tvrdé slovo, taký nočný život by sme bez asistentov skutočne žili, ak by sme žili!) je vždy rodinný príslušník. Nepoznám prípad, kedy by v noci rodinného príslušníka nahradil osobný asistent v nepríbuzenskom vzťahu. Skúste si urobiť prieskum a sami sa presvedčíte!

Osobný asistent v dennej službe si plní povinnosti podľa mojich pokynov v súlade s prílohou číslo 5 zákona o sociálnej pomoci premietnutej do rozhodnutia vydanom príslušným úradom štátnej správy. Raňajky, desiata, obed, medzitým hygiena podľa potreby, upratovanie, pranie, žehlenie, dozor dokonca s písaním na počítači, sem-tam preprava či ďalšia služba. Po odchode osobného asistenta v dennej službe prichádza čas, kedy sa služby ujíma osobný asistent z domáceho prostredia, ktorý je za svoju službu odmeňovaný neprímeranou sumou.

Ako som uviedol, vykonávanie osobnej asistencie asistentmi v nepríbuzenskom vzťahu je výhodné ba žiaduce aj pre užívateľa osobnej asistencie. Napriek tomu by stálo za úvahu zmeniť almužnu (aj z tej ide 14 % na zdravotné poistenie) osobnému asistentovi z rodinných príslušníkov určitým percentuálnym vyjadrením v pomere k priznaným hodinám osobnej asistencie alebo pomerným zvyšovaním hodín, napr. z priznaných 12 hod. by rodinný príslušník mohol čerpať maximálne 4 hod. (bez splnenia ďalších podmienok), z priznaných 14 hod. 5 hod., z priznaných 16 hod. 6 hod., z priznaných 18 hod. 7 hod., z priznaných 20 hod. 8 hod. V každom prípade by o výbere osobného asistenta mal rozhodovať iba užívateľ osobnej asistencie, čo platí aj teraz. Iba on rozhodne o tom či dá prednosť osobnému asistentovi z radov rodinných príslušníkov alebo osobnému asistentovi bez rodinnej príslušnosti i v prípade čerpania priznaných hodín, na ktoré by si mohol „nárokovať“ rodinný príslušník.

Jozef Král, občan SR a EÚ

Zdravotné poistenie osobných asistentov od septembra 2005

Zákon č. 352/2005 o zdravotnom poistení, ktorý nadobudol účinnosť 1. septembra 2005 vniesol viac svetla do problému: osobný asistent a platenie zdravotného poistenia. Pretože v predchádzajúcom zákone č. 580/2004 o zdravotnom poistení, ktorý nadobudol účinnosť 1. januára 2005, sa na osobných asistentov viac-menej zabudlo, veľa osobných asistentov sa prelo so zdravotnými poisťovňami, či majú alebo nemajú platiť zdravotné poistenie.

Právny výklad pôvodného zákona sme čitateľom Ozveny poskytli v predchádzajúcom čísle 2/2005, jeho výsledok je, že osobní asistenti (v období od 1. 1. 2005 do 1. 9. 2005) **nemali** povinnosť platiť zdravotné poistenie. Napriek tomu však v praxi naďalej pretrvávali problémy hlavne so zdravotnou poisťovňou Apollo, ktorá od osobných asistentov vyžaduje platiť zdravotné poistenie. Ostatné zdravotné poisťovne platenie zdravotného poistenia nevyžadovali.

Zákon č. 352/2005 o zdravotnom poistení problematiku osvetľuje, pretože priamo **pomenúva** osobných asistentov. **Osobní asistenti sú zaradení medzi osoby, za ktoré platí poistné štát. Musia však spĺňať určité podmienky.**

V § 11 ods. 10 je určená **príjmová hranica** pre osoby, za ktoré platí poistné štát (teda aj pre osobných asistentov), a ktoré sú uvedené pod písm. j), l) až n) a s). Ak príjem týchto osôb, ktorý podlieha dani z príjmu (okrem príjmu z prenájomov a príjmov, z ktorých sa vyberá daň zrážkou) prekračuje 1/2 úhrnu minimálnych miezd, **vzniká povinnosť platiť zdravotné poistenie.**

Minimálna mzda je 6 500 Sk mesačne. Polovica z minimálnej mzdy je 3 250 Sk. Ak by príjem osobného asistenta presahoval za obdobie vykonávania asistencie 1/2 úhrnu minimálnych miezd, potom by vznikala povinnosť platiť si zdravotné poistenie.

Ak má osobný asistent príjem zo závislej činnosti (zamestnania) alebo z podnikania, potom je povinný platiť si zdravotné poistenie aj osobitne z príjmu z osobnej asistencie!!!

Osoby, za ktoré platí poistné štát (§11 ods. 8)

8) Štát je platiteľom poistného, ak nie je ďalej uvedené inak, za

a) **nezaopatrené dieťa**, za nezaopatrené dieťa sa na účely tohto zákona považuje fyzická osoba, ktorá študuje na VŠ, okrem externej formy štúdia, do skončenia VŠ štúdia prvého stupňa alebo do skončenia VŠ štúdia druhého stupňa, ktoré podľa študijného programu nepresiahlo štandardnú dĺžku, okrem fyzickej osoby, ktorá už získala VŠ vzdelanie druhého stupňa a bol jej priznaný akademický titul podľa osobitného predpisu.

b) fyzickú osobu, ktorá poberá dôchodok, okrem poberateľa vdovského dôchodku, vdoveckého dôchodku a sirotského dôchodku alebo dôchodkov z výsluhového zabezpečenia policajtov a vojakov alebo dôchodkov z cudziny, alebo dôchodok z iného členského štátu a nie je zdravotne poistená v tomto členskom štáte,

- c) fyzickú osobu, ktorá poberá rodičovský príspevok,
- d) fyzickú osobu, ktorá dosiahla dôchodkový vek a ktorej nevznikol nárok na dôchodok,
- e) fyzickú osobu, ktorá je invalidná a nevznikol jej nárok na invalidný dôchodok,
- f) vojaka vykonávajúceho základnú službu, náhradnú službu, zdokonaľovaciu službu a prípravnú službu a fyzickú osobu vykonávajúcu civilnú službu,
- g) fyzickú osobu vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody,
- h) fyzickú osobu, ktorej sa poskytuje starostlivosť v zariadení, v ktorom je umiestnená na základe rozhodnutia súdu, alebo v zariadení sociálnych služieb celoročne,
- i) zahraničného študenta na zabezpečenie záväzkov z medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika viazaná,
- j) fyzickú osobu, ktorá poberá peňažný príspevok za opatrovanie,**
- k) fyzickú osobu, ktorá sa osobne celodenne a riadne stará o dieťa vo veku do šiestich rokov,**
- l) fyzickú osobu, ktorá sa osobne, celodenne a riadne stará o blízku osobu, ktorá pre svoj nepriaznivý zdravotný stav potrebuje pomoc inej osoby, alebo sa osobne, celodenne a riadne stará o blízku osobu, ktorá je staršia ako 80 rokov a nie je umiestnená v zariadení sociálnych služieb alebo v zdravotníckom zariadení, starostlivosť o takéto osoby sa preukazuje čestným prehlásením,**
- m) manželku alebo manžela zamestnanca, ktorý vykonáva štátnu službu v sídle služobného úradu v cudzine, alebo zamestnanca, ktorý podľa pracovnej zmluvy vykonáva práce vo verejnom záujme v zahraničí,
- n) fyzickú osobu, ktorá poskytuje osobnú asistenciu občanovi s ťažkým zdravotným postihnutím podľa osobitného predpisu,**
- o) fyzickú osobu, ktorá poberá nemocenské, ošetrovne alebo materské podľa osobitného predpisu alebo je nemocensky poistená a ošetruje osobu podľa osobitného predpisu,
- p) fyzickú osobu, ktorá poberá dávku v hmotnej núdzi alebo príspevok k dávke v hmotnej núdzi,
- q) fyzickú osobu, ktorá je zaradená v evidencii uchádzačov o zamestnanie, vrátane uchádzača o zamestnanie, ktorému Sociálna poisťovňa vystavila formuláre podľa osobitného predpisu,
- r) cudzinca zaisteného na území Slovenskej republiky,
- s) fyzickú osobu, ktorá má priznané postavenie azyllanta,
- t) fyzickú osobu, ktorá vykonáva pracovnú činnosť pre cirkevné, rehoľné a charitatívne spoločenstvo a nemá z tejto alebo inej činnosti príjem okrem príjmu z prenájmov a príjmov, z ktorých sa vyberá daň zrážkou,
- u) fyzickú osobu, ktorej zamestnávateľ poskytuje náhradu príjmu alebo náhradu služobného platu policajta a služného príjmu profesionálneho vojaka podľa osobitného predpisu.

Ods. 10

Štát je platiteľom poistného za osobu uvedenú v odseku 8 písm. j), l) až n) a s), ak súčasne nie je zamestnancom ani samostatne zárobkovo činnou osobou a ak v tomto období jej príjem, ktorý podlieha dani z príjmov, okrem príjmov z prenájmov a príjmov, z ktorých sa vyberá daň zrážkou, nedosahuje 1/2 úhrnu minimálnych miezd.

Skúsme si to premietnuť na príkladoch:**Príklad č. 1:**

Osobná asistentka – študentka – vykonáva osobnú asistenciu cca 3x týždenne, spolu cca 52 hodín. Jej predpokladaný mesačný príjem je: 2 860 Sk. Aj keď príjem z asistencie nie je vždy rovnaký, nepresahuje polovicu sumy minimálnej mzdy, t. j. 3 250 Sk. Táto osobná asistentka si nebude musieť platiť odvody na zdravotné poistenie. Pokiaľ by však začala vykonávať osobnú asistenciu na viac hodín, musela by zväžiť, či za obdobie vykonávania asistencie jej príjem nepresiahne zákonom určenú hranicu (3 250 Sk x počet mesiacov vykonávania asistencie).

Príklad č. 2:

Osobný asistent vykonáva túto činnosť ako svoje „zamestnanie“, pomáha užívateľovi viac-menej pravidelne 8 hodín denne, v niektorých dňoch aj viac, hlavne ak cestujú mimo miesta trvalého bydliska. Odpracovaných hodín za mesiac býva spravidla: 160, odmena: 8 800 Sk. Tento osobný asistent si musí podľa novely zákona o zdravotnom poistení od septembra začať platiť zdravotné poistenie, pretože úhrn jeho príjmov bude za sledované obdobie vyšší ako je úhrn 1/2 minimálnych miezd. Výška jeho zdravotného poistenia bude 14 % z príjmu za osobnú asistenciu, minimálne 575 Sk mesačne.

Príklad č. 3:

Pani bude vykonávať činnosť osobnej asistencie od septembra 2005 do novembra 2005. Okrem činnosti OA nerobí nič iné. Od septembra do novembra má ako OA príjem 12 000 Sk, suma polovice úhrnu minimálnych miezd za obdobie od septembra do novembra 2005 je (3 x 6500) : 2 = 9 750 Sk.

Keďže jej príjem 12 000 Sk je vyšší ako 9 750 Sk, musí si poistné zaplatiť sama. Poistné zaplatí na základe ročného zúčtovania, ktoré podá vo februári 2006.

Príklad č. 4:

Pani bude vykonávať činnosť OA od septembra 2005 do decembra 2005 a naďalej aj v r. 2006. Okrem činnosti OA je aj zamestnaná vo firme. **Bez ohľadu na výšku príjmu za OA bude platiť poistné aj z príjmu za OA (§ 11 ods. 10)**

UPOZORNENIE:

Pri prerokúvaní novely zákona o zdravotnom poistení v NR SR v II. čítaní podal poslanec Peter Bódy pozmeňujúci návrh, v ktorom navrhol vyňať príjmy za osobnú asistenciu z príjmov posudzovaných podľa § 11 ods. 10. Prijatie návrhu by znamenalo, že osobný asistent **by neplatil poistné z príjmov za osobnú asistenciu.**

Jeho návrh NR SR neprijala, nakoľko by vyžadoval zmenu viacerých novelizačných bodov, predkladateľ zákona, MZ SR však v zásade súhlasilo s týmto návrhom.

MZ SR preto v rámci pripravovanej novely zákona o zdravotnom poistení, s navrhovanou účinnosťou k 1. 1. 2006, predkladá novelu, v ktorej sa príjem osobných asistentov vyníma z príjmov, ktoré podliehajú odvodom na zdravotné poistenie. Novelou sa tieto príjmy vyjmú z odvodov a to de facto retroaktívne.

Ak bude návrh novely v NR SR schválený v predkladanom znení, bude to znamenať, že osobní asistenti zo svojich príjmov poistné na zdravotné poistenie platiť nebudú a to ani z príjmov dosiahnutých od septembra do decembra 2005.

Za osoby poberajúce príspevok za opatrovanie, podľa § 64a zákona o sociálnej pomoci platí poistné štát.

VŠEOBECNÁ ZDRAVOTNÁ POISŤOVŇA

Vážená pani
Mgr. Andrea Madunová
predsedníčka
Organizácia muskulárnych dystrofií v SR
Baňšelova 4
821 04 Bratislava

Naše číslo	Vybavuje/linka	Bratislava
2005/2758/979 OZaR	MUDr. Hodek	30.8.2005
	02/67277199	

Vec: Stanovisko k žiadosti

Vážená pani predsedníčka,
na generálne riaditeľstvo Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s. (ďalej len „VŠZP“), bol doručený list, v ktorom žiadate o stanovisko k predpisovaniu zdravotníckych pomôcok, elektrických polohovateľných postelí, pre poistencov VŠZP s diagnózou muskulárna dystrofia.

Podľa vyjadrenia vo Vašom liste lekári v odbore fyziatria, balneológia a liečebná rehabilitácia (ďalej len „FBLR“) tvrdia, že na základe pokynu z riaditeľstva VŠZP majú nárok na predpísanie elektrických polohovateľných postelí iba imobilní pacienti, ležiaci na posteli, ktorí už nemajú žiadne aktivity.

VŠZP nesúhlasí s týmto tvrdením, pretože aktuálne Opatrenie Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky, ktorým sa vydáva zoznam zdravotníckych pomôcok plne uhrádzaných alebo čiastočne uhrádzaných na základe verejného zdravotného poistenia neurčuje takéto podmienky pre preskripciu uvedenej zdravotníckej pomôcky. Zároveň upozorňujeme na to, že VŠZP nikdy nevydala taký pokyn ani nariadenie, ktoré by obmedzovalo lekárov FBLR pri predpisovaní

elektrických polohovateľných postelí tak, ako je to uvedené vo Vašom liste.

S pozdravom

MUDr. Viera Lesáková
vedúca OZaR

TRSTICE – malá „veľká“ obec

„Nebud' nešťastný, že si zostarol, každému sa to nepodarí.“

Tieto múdre slová sú prvé, čo vás osloví, keď sa pozriete na krásnu budovu Zdravotno-sociálneho centra sv. Alžbety v Trsticiach. Trstice sú malá obec v Podunajskej nížine neďaleko Veľkého Medera. Naša návšteva nebola celkom náhodná, pretože sme sa prišli pozrieť na sklad pomôcok, ktorý spravuje nezisková organizácia Tolerancia, majúca „pod palcom“ aj Zdravotno-sociálne centrum sv. Alžbety.

Práve sme sa vracali z návštevy jedného člena OMD, preto bolo zastavenie v Trsticiach akousi oázou z myšlienok, ktoré nám vírili v hlavách, keď sme opúšťali nášho člena a nechávali ho v ťažkej situácii. Pár minút nám venoval aj riaditeľ zariadenia p. František Juhos, ktorý je zároveň aj starostom obce Trstice. Celé toto dielo je prevažne jeho zásluha. Samozrejme, že má veľa spolupracovníkov v podobe zamestnancov zariadenia.

V stručnosti nám porozprávali o službách, ktoré ich zariadenie poskytuje, ale hlavne sa tešili, že svoje služby rozšíria aj o **novinku v podobe SOS systému**. Pomocou náramku, ktorý bude mať na ruke pripevnený klient žijúci v domácom prostredí, si bude môcť privolať pomoc, prípadne vysvetliť a tlmočiť ťažkosti, ktoré ho postihli. Tento systém je na Slovensku novinkou a práve ZSC sv. Alžbety bude prvým zariadením, ktoré bude poskytovať aj takéto služby.

Klient s postihnutím alebo staršia osamelá osoba v domácom prostredí bude môcť prostredníctvom tlačidla na náramku komunikovať s nepretržitou službou. Dosah náramku bude 50 m od „stanice“, ktorá bude pripevnená k domácej pevnej linke. V prípade akejkoľvek akútnej potreby alebo situácie, ktorú klient nebude vedieť zvládnuť bez pomoci, môže stlačiť tlačidlo na náramku. V zariadení v Trsticiach sa okamžite zobrazí, kto volá o pomoc a pracovníčka centra bude komunikovať s klientom. Zistí, čo sa stalo. Každý klient uvedie zoznam osôb, ktorých bude môcť pracovníčka centra zavolať a vysvetliť im, čo klient potrebuje, budú to osoby, ktoré klient pozná a bývajú v blízkosti. Takto sa predíde zbytočnému volaniu záchranej služby, klienti budú mať pocit, že je vždy nablízku niekto, kto sa dozvie o ich náhlejšej potrebe a nezostanú dlho bez pomoci. Klienti môžu byť z celého Slovenska. Zaujímavé, že?

ZSC sv. Alžbety v Trsticiach privítalo prvých klientov 4. augusta 2003. Centrum poskytuje tieto služby:

– zdravotné služby v HOSPICE pre ťažko chorých ľudí v terminálnom štádiu choroby,

– domov dôchodcov, pohodlný domov a bezpečie pre klientov, ktorí bývajú v jednoposteľových, dvoj- alebo trojposteľových izbách.

Zariadenie je bezbariérové, tretina klientov sa pohybuje iba na mechanických vozíčkoch, k dispozícii je spoločenská miestnosť, čajová kuchynka, letná terasa, jedáleň, rehabilitačné centrum. Budova má výťah. Vďaka spolupráci so švédsko-maďarskou charitou a nadáciou sv. Štefana v Holandsku je zariadenie centra na vysokej úrovni. Klienti majú elektronické polohovacie postele a všetky pomôcky, ktoré potrebujú. Zo svojho domova si môžu priniesť aj svoj nábytok, ktorý im uľahčí zvyknúť si na nové prostredie a pripomína im domov. Obyvatelia domova majú možnosť voľne sa pohybovať po zariadení, ale aj obci, majú priateľov z obyvateľov obce, navštevujú svoje rodiny, môžu prijímať návštevy.

Keďže sme zariadenie navštívili osobne, môžeme povedať, že z personálu vyžarovala láskavosť a ochota a prijali nás veľmi srdečne, tak isto nás srdečne pozdravovali aj obyvatelia domova. Na začiatku tohto článku sme spomínali, že návšteva zariadenia nebola našim jediným cieľom. Chceli sme si osobne pozrieť aj sklad kompenzačných pomôcok, keďže nezisková organizácia TOLERANCIA, n. o., sa zaoberá aj predajom pomôcok.

Keď otvorili obrovské priestory skladu, mne a kolegovi sa „zastavil dych“, pomôcky úhľadne naskladané vedľa seba: elektronické polohovacie postele, špeciálne polohovacie vozíky, mechanické vozíky, rôzne pomôcky do vane (sedačky a dosky), elektronické polohovacie kreslá, chodúľky, zdviháky...

Uvedené pomôcky predávajú za symbolické ceny, ktoré sú ďaleko nižšie ako je ich skutočná hodnota. V prípade záujmu vám ponúkame približný zoznam pomôcok, ktoré v sklade majú a ich približné ceny, tie sa môžu totiž pohybovať. Ak máte záujem navštíviť sklad pomôcok, volajte na kontakty uvedené dole.

Zoznam pomôcok:

- rôzne druhy elektrických vozíkov, od 21 000 Sk
- zdviháky na kolieskach a zdviháky na postavenie človeka, veľké, 12 000 Sk
- antidekubitné podušky do vozíka
- elektrické polohovacie postele, 18 000 Sk
- mechanické vozíky štandardné, 6 000 Sk
- mechanické vozíky polohovacie, tapacirované, 8 000 Sk
- toaletné vozíky, 8 000 Sk
- sedadlá na sprchovanie, 1 200 Sk
- otočné sedačky do vane, 1 500 Sk
- umelohmotné dosky na vaňu (na sprchovanie v sede), 500 Sk
- sedadlá nad WC s opierkami, 1 800 Sk
- chodúľky, 2 000 Sk a iné pomôcky.

TOLERANCIA, n. o.,
Zdravotno-sociálne centrum sv. Alžbety, 925 42 Trstice
Tel.: 037/7020250

Lastovičky...

Zaklopalo na dvere nové ročné obdobie – jeseň. Príroda sa nebadateľne pripravuje na zimný spánok a lastovičky sa chystajú na dlhú cestu do zámoria. Lúčia sa so svojím rodiskom – hniezdom, v ktorom sa vyliarli a prvýkrát ich zohriali teplé slnečné lúče. Odídu, ale o pár mesiacov sa prinavrátia. Mali by sa, ale cesta do teplých krajín je namáhavá a nebezpečná. Lebo lastovičky odstreľujú pre jazyk, z ktorého sa robí paštéta – pochúťka pre gurmánov.

Moja priateľka, učiteľka v materskej škole, t. č. na dôchodku, mi vyrozprávala svoj neobyčajný príbeh:

Prišla krásna jar a zdalo sa, že už lastovičky neprídu, ale potom predsa len prileteli. Obzreli si okolie a pod strechou si začali napochytno stavať dve hniezda. Prešlo zopár týždňov a z hniezd bolo počuť hladné švitenie mláďat. Vyliarli sa teda a bolo ich treba krmiť. A tak sa začal neustály kolobeh rodičov: chytenie hmyzu – prílet – kŕmenie – odlet... Jedného rána však jej dcérka s krikom vbehla do izby: „Mami, podrýchlo, hniezdo spadlo.“

A naozaj, jedno hniezdo i s tromi mláďatami ležalo na zemi. „Čo teraz? Čo podniknúť?“ preletelo jej hlavou. Dcérka však dostala nápad: „Vychováme ich!“ Nuž, hej! Nápad to bol dobrý, lež ťažko uskutočniteľný. A pretože jej nebol ľahostajný ani život vtáčikov, tobôž týchto lastovičiek, predsa vždy milovala a ochraňovala prírodu, razom sa rozhodla k činu. Vzala starý hlinený hrniec, vystlala ho a mláďatá vložila doň. Lež čo s kŕmením? Pretože ony dve neboli schopné pochytať potrebné množstvo múch, zašla i k susedom. Vysvetlila im o čo ide a poprosila: „Prosím vás, ak sa vám do kuchyne zatúlajú nejaké muchy, chyťte ich, dajte do škatule a my si po ne potom prideme každý deň.“ A tak sa aj stalo. Na druhý deň ráno však jedna z lastovičiek uhynula. Možno sa udrela pri páde z hniezda, ktovie?! Ale dve zostali nažive a bolo sa treba o ne starať.

Takto prešlo pár dní. Jedna z lastovičiek očividne priberala na váhe, zosilnievala a čoskoro začala vystierať svoje na let ešte prislabé krídla. Denne skúšala vzlet a stále viac sa jej darilo. Druhá bola ale stále chudučká, slabučká. Nuž, a ako to býva v ľudskej rodine, keď vyrastú deti, tak to bolo aj u lastovičiek. Jedného dňa si lastovička pozbierala všetky sily a vzlietla dovysoka. A tak navyď opustila svoj dočasný domov – hlinený hrniec – a pridala sa k ostatným lastovičkám, sediacim na telefónnom drôte. To bolo radosti v rodine a ešte aj susedia sa čudovali, že sa nemožné predsa len podarilo. V dočasnom hniezde zostala však ešte jedna. A teraz sa o ňu starali s ešte väčším nasadením. Pri prvých pokusoch o vzlietnutie ju posmeľovali a povzbudzovali, aby sa nedala, aby bola smelá. Ale všetko ľudské úsilie bolo márne! Jej sa nijako nedarilo vzlietnuť, bola prislabá a v jedno ráno ju naši mŕtvu.

Porozmýšľala som nad tým všetkým. Prečo sa to stalo? Prečo bolo všetko vynaložené ľudské úsilie márne? Prečo silná lastovička prežila a slabá zahynula? Nuž, asi je to tak, že to Pán Boh či Vyššia Bytosť tak zariadili, aby v prírode prežili len silní jedinci, kým slabí musia zahynúť, lebo sa nevedia o seba postarať a niet nikoho, kto by sa o nich staral.

Iba u ľudí je to inak! Ak sa v rodine narodí postihnuté dieťa, ak príde človek

o zdravie chorobou, či nehodou, predsa môže prežiť hodnotný život. SLABÍ, chorľaví jedinci, môžu žiť vďaka SILNÝM. Lebo silní ľudia sú nato, aby slabým všemožne pomáhali, a práve preto sme ĽUDIA! A tak je to správne!

Júlia Péterová

Ahojte v Ozvene!

Krásne je, keď kvočka vysedí malé kuriatka, krásne je, keď zajačica má malých zajačikov, krásne je, keď v dome i na dvore behajú malé detúrence. To je náš krásny domov, v ktorom žijeme. Ten čas veľmi rýchlo letí. Už som sa Vám dlho neozvala a udialo sa toľko vecí a ako vidíte na fotke, 15. októbra 2004 sa nám narodila dcérka Kristínka, mala 2,90 kg a merala 50 cm. Bola to krásna udalosť. Náš prvorodený Adrianko oslavoval týždeň predtým dva roky. Je už z neho riadne chlapčisko. Obidvaja sú zlatí, majú sa veľmi radi, hrajú sa spolu a Adrianko mi veľmi pomáha.

Ja som dostala prednedávnom výpoveď, hoci som dlho pracovala aj pred materskou dovolenkou. Teraz sú zákony pomútené na hlavu v neprospech obyčajných ľudí. Aj keď firma nezanikne, môže dať každému zamestnancovi výpoveď z organizačných dôvodov. Ja som bola za jedným pánom a ten mi povedal, že je to tak, ale mi poradil, aby som ja dala výpoveď skôr, ako mi začne plynúť výpovedná lehota a že budem mať nárok na odstupné, a tak som to spravila.

Ešte predtým, ako som to začala riešiť, bola som za zamestnávateľom, no ani som si poriadne nesadla a už mi povedal, aby som mu tam nerobila cirkus, a tak som odišla. Ten pán, čo mi poradil, napísal mi aj papier s paragrafmi na nárok na odstupné, a tak môjmu zamestnávateľovi neostávalo nič iné než to podpísať a dať odstupné. Píšem to preto, aby vedeli aj druhí, aké sú u nás hlúpe zákony. Nech vedia, ako sa majú zachovať, aby neprišli aj o tú trošku, na ktorú majú nárok.

Manžel Lacinko, môj milujúci baranček, lebo má brčkavé vlasy, keď ich má dlhé, bol tri mesiace bez práce a tak si viete predstaviť našu finančnú situáciu, ale sme ju zvládli a to je hlavné. Teraz pracuje v Plastike na fóliách na dve zmeny, takže sa nám už lepšie dýcha. Aj on je rád, že živí rodinu a že nie je doma. Máva dvanásťhodinové denné a nočné, takže deti musím zvládať hlavne ja. Ani v noci ma už nemôže budiť, keď je v práci, už ma musí budiť prístroj na budenie plačom dieťaťa. Som rada, že štát pomáha zdravotne postihnutým aspoň takýmito pomôckami. Pre nepočujúcich je to veľmi dobrá vec.

Zdraví sme zatiaľ celá rodina. Ja by som už potrebovala kúpele, ale musím ešte vydržať. Keď deti odrastú a Kristínka bude mať tri roky, tak potom si dám návrh na kúpeľnú liečbu, lebo mi veľmi pomáha na pohybové ústrojenstvo. Roboty je doma neúrekom; deti, záhrada, dom a ja sa držím toho, že žiadna robota nie je prednejšia ako deti a manžel, teda moja rodina. Všetko má svoj určený čas. Posielam Vám Vianočný príbeh, možno sa Vám zide do Ozveny. A ešte Vám posielam trošku hrachu a čerešní na povzbudenie, dúfam, že Vám budú v Ozvene chutiť. Myslím, že to bude v tomto liste všetko. Pozdravujem všetkých a prajem veľa síl pri písaní a robení Ozveny. Teším sa na ďalšiu Ozvenu.

S úsmevom Vaša členka Katka Začková

Diagnóza

Keď Florián vychádzal z ambulancie, bolo na ňom zjavne vidno, že je roztrpčený. To, čo mu lekár oznámil, ho úplne vyviedlo z rovnováhy. Podľa neho nemusel byť k nemu až natoľko krutý a povedať mu pravdu rovno do očí. Ako sa má teraz zachovať? Keď sa to dozvedia jeho dobrí kamaráti, všetci do jedného ho opustia, taká abnormalita nie je v našich končinách bežná a pre ich ďalšie priateľstvo ani prípustná. Budú od neho bočiť, až nakoniec ich stratí. Úplne ho v takomto zdravotnom stave vylúčia zo svojich radov. Je spoločensky znemožnený. Nie, nepovie im to... No určite sa ho budú na to pýtať, vedia, že bol u lekára a on klamať nevie. Začalo mu z toho všetkého byť nanič. Budú ho obchádzať ako nakazeného morom a krútiť nad ním hlavou. Šepkať si budú o ňom i malé deti a obzerať ako exemplár v múzeu.

„Prečo mi to len ten lekár urobil?“ rozdumoval Florián. „Zaplatil som mu poctivú dvadsaťkorunu aj všimné som mu dal, má za mňa i honorár od sociálnej poisťovne. Nemohol byť teda taktnejší? Možno si ani neuvedomil, že rozvrátil môj život od základov a ja som mu tak dôveroval... V čakárni u lekára viac nezažijem krásne chvíle so svojimi spolutrpiteľmi. V spoločnosti som totálne odpísaný, už vidím, ako viazne moja konverzácia, keďže nemám tému. Už nebudem môcť argumentovať, zanadávať si, ani si vzdychnúť, či poštážovať sa. Prečo mi len povedal, že som absolútne zdravý???“

Det'ský kútik

Danky Drobcevej

Ahoj kamaráti,

dni oddychu sú už za nami. Určite ste prežili prázdniny plné zážitkov a našli ste si veľa nových priateľov. Všetko pekné sa raz skončí a opäť nastanú dni, keď si sadnete do školských lavíc. **MUSKULÁČIK** sa už tiež nevedel dočkať a pripravil pre vás pár úloh.

MUSKULÁČIKOV VTIP:

- Ocko, nezabudni mi kúpiť aj cukríky, - hovorí Miško.
- A prečo?
- Ved' si povedal, že mi tú päťku osladiš!

MUSKULÁČIKOVATAJNIČKA A HLAVOLAMY:

1. Keď vylúštíte tajničku, dozviete sa názov známeho televízneho seriálu.

1	2	3	4	5	6	7	8

1. suchá tráva
2. ryba (podobá sa na hada)
3. pomôcka na písanie
4. malá Eva
5. horná končatina
6. oválna nádoba
7. dopravný prostriedok
8. má meniny 12. 7.

2. Hádanky:

- Pred týždňom upiekla mamička Anička na deviate narodeniny poschodovú tortu. V ktorom roku sa Anička narodila?
- Padúchovci chovali 29 zvierat – dve kozy, sedemkrát viac sliepok a tri prasiatka. Zvyšok boli kačice. Koľko bolo sliepok a koľko bolo kačíc?

2. Kamaráti, skúste doplniť do prázdnych políčok čísla, má to však jeden háčik, každý riadok, stĺpec a štvorec musí obsahovať číslce od 1 do 9. Nijaká číslca sa v riadku, stĺpci a štvorci nesmie opakovať.

	6	3		2		5	7	4
1		7		4			2	6
4	2				3	1	8	
	4	1		8			9	3
	3		9	1	5	2		
7				6		8	1	5
6		4		5	8		3	
3	5	8	2		7	4		
2	1		4		6	7		8

Na správne odpovede čaká Váš dobrý priateľ MUSKULÁČIK na adrese:

„Detský kútik“, OMD v SR, Baňšelova 4, 821 04 Bratislava

pripravil: Váš priateľ Muskuláčik

Správne znenie krížovky z Ozveny č. 1/2005:

I najúprimnejšia žena skrýva na dne
svojho srdca nejaké tajomstvo

Knihy od nás dostanú:

Anna Lapišáková, Zdenka Malíková, Eva Červenková,
Edita Hudáková.

Blahoželáme!

NOVÝCH ČLENOV
prijímame na adrese:

OMD v SR,
Baňšelova 4,
821 04 Bratislava
Prihlášku si nájdete
aj na:

www.omdvsr.sk

Vítame nových členov

Ing. Beatrix Franeková zo Žiliny, Jarku Gáabrišová z Trenčianskych Stankoviec, Ladislava Jánošku z Lietavy, Michala Kohúteka zo Stupavy-Mástu, Blaženu Krajčovičovou z Levíc, Máriu Košťálovú zo Smižian, Ľudmilu Kováčovú z Lietavy, Petra Lovaša z Levíc, Beátu Mesárošovou zo Zemplínskej Teplice, Ivetu Mrvovú z Majcichova za syna Miloša, Štefániu Vallovú za syna Janka z Dolného Moštenca, Slavomíru Valovú za syna Tomáša z Nitry.

Osud bol k nám opäť krutý a nás navždy opustili:

Radka Klimecká z Bratislavy vo veku 21 r.
Daniela Horvátová z Banského vo veku 40 r.
Matúš Kršák z Nového Mesta nad Váhom vo veku 20 r.

**Neplačte a nechajte pokojne ich spať,
aj bez slz dá sa spomínať.**

Šachový turnaj

Rozhodli sme sa urobiť prieskum medzi Vami, milí naši členovia, či by ste mali záujem zúčastniť sa na šachovom turnaji. Vieme, že medzi Vami je veľa schopných šachistov a priestor, ktorý bol daný pre šachové zápasy na našich pobytach v Belušíckych Slatinách, či vo Vyhniach, nebol ani zďaleka dostačujúci. Preto sa Vás pýtame, využili by ste príležitosť zúčastniť sa na jarnom víkendovom šachovom turnaji v roku 2006? Bol by to turnaj pre členov OMD. Podľa Vášho záujmu sa pustíme do oslovovania sponzorov. Takže, ľudkovia kontaktujte nás.

Kontakt: 0904 266 269 (sms), 02/4341 1686, e-mail: omd@omdvsr.sk

Oznamujeme

OMD v SR v rámci snahy o skvalitnenie služieb pre členov a jej priaznivcov ponúka fyzickým osobám priestor na uverejnenie bezplatných riadkových inzerátov na svojej internetovej stránke www.omdvrs.sk a v časopise Ozvena. Text inzerátov posielajte na adresu OMD uverejnenú na druhej strane obalu. Inzeráty môžu mať charakter ponuky a dopytu – byty, pomôcky, hľadanie asistenta a pod.

Chcete ísť do divadla?

Chystáte sa do Bratislavy a pobyt v nej chcete spojiť s kultúrou?

Čo takto ísť na predstavenie do Divadla P. O. Hviezdoslava? Divadlo je, až na jeden schodík, bezbariérové. Držiteľ preukazu občana s ŤZP má zľavu 50 %. Pri ŤZP-S má zľavu aj jeho sprievodca. To isté platí aj pre operu SND, alebo činohru Malej scény, ibaže tieto sú **bariérové**.

Čo treba urobiť? Zistiť si program. Kde? V teletexte Markízy na str. 406, či na internetovej stránke www.snd.sk. A zavolať, zaesemeskovať alebo e-mailovať k nám, do OMD. Najlepšie aspoň týždeň vopred, nech máte dobré miesto. Nezabudnite na číslo svojho preukazu ŤZP, aby ste si mohli uplatniť zľavu! Lístky kúpime my a vy si ich vyzdvihnete v priestoroch OMD, prípadne sa dohodneme inak. Peniaze nám dáte pri prevzatí lístkov.

Kontakt: OMD v SR, Banšelova 4, 821 04 BA, tel.: 02/43410474, 0903268688.

Zapožičiavanie magnetoterapeutického prístroja

Výkonný výbor OMD rozhodol, že magnetoterapeutický prístroj sa bude môcť zapožičiavať členom OMD za poplatok 10 Sk na deň na obdobie jedného mesiaca. Pred zapožičaním sa s vypožičiavateľom uzatvorí zmluva.

Prístroj je momentálne v Novej Bani.

Záujemcovia, ohlášate sa telefonicky na tel. číslach: 02/4341 1686, 4341 0474 alebo písomne: OMD v SR, Banšelova 4, 821 04 Bratislava 2.

Nočná pyramída v Slovenskom rozhlase na tému svalová dystrofia

21. mája 2005 o 23. hodine večer redaktorka Slovenského rozhlasu Janka Bleyová privítala vo svojom štúdiu Andreu Madunovú a prof. MUDr. Ľubomíra Lisého. Sobotňajšia relácia venovaná osudom ľudí, ktorí napriek postihnutiu nerezignujú, bola venovaná svalovej dystrofii. Príbeh Andrey Madunovej vyrozprávaný jej vlastnými slovami priblížil poslucháčom dôsledky svalovej dystrofie, ale aj činnosť Organizácie muskulárnych dystrofikov. Slovo dostala aj Anka Šišková, Juraj Barbarič i ľudia, ktorým OMD pomohla z verejnej zbierky – pani Taráčová a Alenka Hradňanská, ďalej poslucháči, ktorí sa chceli porozprávať, prípadne pozdraviť a vysloviť podporné slová. V relácii odznela aj upútavka na Deň ľudí so svalovou dystrofiou.

ŠTATÚT POMOCI ČLENOM ORGANIZÁCIE MUSKULÁRNYCH DYSTROFIKOV V SR zo zbierok „Deň ľudí so svalovou dystrofiou“ a „2 %“ z príjmov FO a PO

- úhrada kompenzačnej pomôcky alebo jej doplatku
 - najmä kompenzačné pomôcky pre imobilných členov OMD, ktorí sú odkázaní na polohovacie postele, dýchacie prístroje, odsávačky hlienu, ambuvaky, zdravotnícky materiál potrebný pri používaní týchto pomôcok alebo ktorý potrebujú tracheotomizovaní pacienti a iné pomôcky nehradené v plnej výške poisťovňou,
 - v prípade, že pomôcku treba dopraviť, náklady na dopravu znáša člen OMD sám,
 - pomôcky určené na rehabilitáciu sa zo zbierok neuhrádzajú,
- lieky, predpísané odborným lekárom, ktoré nehradí zdravotná poisťovňa, ale ich užívanie vedie k podstatnému zlepšeniu zdravotného stavu,
 - za lieky sa nepovažujú vitamíny,
- finančný príspevok pri úprave bytu, ak člen OMD nemá dostatok financií potrebných na doplatenie úhrady,
 - maximálne do výšky 7.000 Sk.

Sociálnu odkázanosť na peňažnú pomoc bude žiadateľ dokladovať príjmom. Ak je poberateľom peňažného príspevku na zvýšené výdavky z úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, stačí kópia rozhodnutia. Hranica príjmu žiadateľa je 3-násobok životného minima pre jedného člena rodiny.

Výkonný výbor rozhoduje o žiadostiach na základe štatútu a posúdenia celkovej situácie člena OMD v SR. Základným pravidlom na rozhodnutie o poskytnutí pomoci pre člena je Štatút pomoci.

O žiadostiach bude rozhodovať Výkonný výbor 4-krát ročne buď na zasadnutí alebo hlasovaním per rollam.

2 % za rok 2004

Organizácia muskulárnych dystrofikov v SR do 30.6.2005 prijala na účet 718 437Sk, ktoré boli poskytnuté FO a PO z dane z príjmov za r. 2004.

Ďakujeme všetkým prispievateľom.

Ďakujeme členom OMD, ktorí sa iniciatívne pričínili o to, aby naše občianske združenie dostalo 2 % z príjmov FO a PO.

KOMU SA UŽ POMOHLA Z TOHTOROČNEJ ZBIERKY:

Zdenka Malíková, Piešťany – kúpa batérie do el. vozíka – 9 780 Sk
Milan Majerčiak, Liptovský Mikuláš – doplatok za schodolez – 10 412 Sk
Patrik Trnka, Levoča – kúpa zdvíhacieho vaku – 17 302 Sk
Róbert Rubint, Bratislava – kúpa batérie do el. vozíka – 8 200 Sk
Tomáš Grich, Lendak – doplatok za mobilný zdvíhák – 3 124 Sk
Ivan Bradňanský, Poprad – doplatok za debariérizáciu bytu – 7 000 Sk
Mária Sliacka, Ipeľské Úľany – doplatok za debariérizáciu bytu – 7 000 Sk
Blažena Markotánová, Hrnčiarске Zálužany – doplatok za stropný zdvíhák – 16 335 Sk

Pomoc sme poskytli v celkovej sume 79 153 Sk.

Kontakty na členov

výkonného výboru:

Bc. Miroslav Bielik – bielak@omdvsr.sk
 Jozef Blažek – blazek@omdvsr.sk, tel.: 0903 268 688, 02/43411686
 Mgr. Mária Duračinská – duracinska@omdvsr.sk, tel.: 0905 163 935
 Ing. Ivana Juríková – jurikova@omdvsr.sk, Štefánikova 65, 941 01 Bánov
 Bc. Tibor Köböl – kobol@omdvsr.sk, tel.: 0905 929 387
 Mgr. Andrea Madunová – madunova@omdvsr.sk, tel.: 02/43410474
 MUDr. Andrej Vranovský – vranovsky@omdvsr.sk

revíznej komisie:

Margita Granecová – tel.: 02/65956194
 Ing. Vladimír Hron – tel.: 02/55575719, 0903 758 695
 Ing. Zuzana Tožičková – tel.: 02/45985607

Ďalšie dôležité adresy:

Ambulancia pre deti s NSO

MUDr. Roman Mego
 Neurologické odd., DFNSP
 Limbová 1
 833 40 Bratislava 3

Centrum pre neuromuskulárne ochorenia

Doc. MUDr. Peter Špalek, PhD.
 FN Ružinov
 Ružinovská 6
 826 06 Bratislava, t.č.: 02/43333248

Kancelária verejného ochrancu práv

Doc. JUDr. Pavel Kandráč, CSc.
 P. O. Box 1
 820 04 Bratislava 24

MPSVR SR

Špitálska 4
 816 43 Bratislava 1

MUDr. Gabriela Košturiaková

Ústav tuberkulózy a respiračných chorôb
 Kvetnica
 058 01 Poprad
 T.č.: 052/7166 111, 7731 072

MUDr. Ladislav Laho, CSc.

Primár KID
 Rooseveltova nemocnica
 974 01 Banská Bystrica

Ministerstvo zdravotníctva SR

Limbová 2
 833 41 Bratislava 3

Národná rada SR

Nám. A. Dubčeka 1
 812 80 Bratislava 1

Všeobecná zdravotná poisťovňa

Riaditeľstvo
 Mamateyova 17
 850 05 Bratislava 5

ÚRAD VLÁDY SR

Nám. slobody 1
 813 70 Bratislava 1

Kancelária prezidenta SR

Hodžovo nám. 1
 P. O. Box 128
 810 00 Bratislava 1

Prof. MUDr. Ľubomír Lisý, DrSc.

FN Ružinov
 Ružinovská 6
 826 06 Bratislava
 02/48234103

Národná rada OZP v SR

Žabotova 2
 811 04 Bratislava
 Tel./fax: 02/52491325

PRAVIDLÁ PRI VYDÁVANÍ OZNAČENÍ O1 NA MOTOROVÉ VOZIDLÁ

Na základe metodického usmernenia Ministerstva vnútra SR pre krajské úrady poskytujeme čitateľom nasledovné informácie:

Nové označenia O1 a k nim patriace preukazy vydávajú:

**Krajské úrady
 odbory všeobecnej vnútornej správy a živnostenského podnikania**
(príslušné podľa miesta trvalého bydliska)

Označenie a preukaz budú vydané na základe **pisomnej žiadosti** občanovi, ktorý priloží tieto potvrdenia:

- doklad totožnosti,
- preukaz občana s ťažkým zdravotným postihnutím,
- posudok o miere funkčnej poruchy z úradu práce, sociálnych vecí a rodiny.

V posudku musí byť uvedené, že občan je v oblasti mobility odkázaný na individuálnu prepravu podľa § 17 zákona č. 195/1998 Z. z. o sociálnej pomoci v znení neskorších predpisov.

Doba platnosti:

Osobe ťažko zdravotne a pohybovo postihnutej sa vydáva osobitné označenie O1 s preukazom na dobu zhodnú s dobou platnosti preukazu ŤZP a posudku o miere funkčnej poruchy.

(Toto stanovisko je oproti pôvodnému zmenené. V pôvodnom sa uvádzalo, že preukazy pre občanov s telesným postihnutím sa budú vydávať na dobu 2 rokov. OMD písomne oslovila Ministerstvo vnútra, ktoré ustúpilo od tejto požiadavky. Na základe rokovania s odborom integrácie MPSVR SR budú pracovníci odborov sociálnych vecí jednoznačne uvádzať dobu trvania preukazu a posudku o miere funkčnej poruchy.)

Na konanie vo veci vydania označenia O1 a jeho preukazu môžete splnomocniť osobu, ktorá za vás označenie a preukaz preberie.

Preukaz k označeniu O1 je neplatný, ak:

- jeho držiteľ nepožiadala o predĺženie doby platnosti,
- boli v ňom neoprávnene urobené zmeny,
- záznamy v ňom nezodpovedajú skutočnosti,
- záznamy v ňom sú nečitateľné,
- bol zničený alebo jeho držiteľ zomrel,
- bol akokoľvek zneužitý alebo ho použila neoprávnená osoba.

V takýchto prípadoch je potrebné preukaz odovzdať krajskému úradu, ktorý ho vydal a požiadať o vydanie nového preukazu.

NON-HANDICAP SLOVAKIA 2005

V Bratislave, v priestoroch Výstavného a kongresového strediska Incheba, sa v dňoch 19. – 23. 10. uskutoční špecializovaná výstava pre ľudí so zdravotným postihnutím.

Lotéria OMD

S Ozvenou č. 2 ste dostali aj nové členské preukazy s naším novým logom. Každý preukaz má pridelené číslo. Vymysleli sme súťaž, pri ktorej si vyskúšame, ako si pamätáte číslo svojho preukazu. Vždy vylosujeme päť náhodných čísiel zo všetkých čísiel členských preukazov a budeme čakať. Kto sa nám prihlási, že sme vyžrebovali jeho číslo, tomu s nasledujúcou Ozvenou pošleme hodnotnú cenu.

Teraz platné vylosované čísla: 325, 415, 35, 98, 112

O ceny sa hlásite mailom: omd@omdvrs.sk alebo sms: 0904 266 269

Milí čitatelia Ozveny!

Som rada, že som svojou rubrikou vyvolala u Vás záujem. Presne takto som si to predstavovala. Pevne dúfam, že to takto bude pokračovať aj v budúcich vydaniach Ozveny.

Rubrika ZOZNAMKA OZVENY – ZOZ Vám sprostredkuje zoznámenie, nadviazanie kontaktov, poprípade získanie nových kamarátov. Ja v tomto celom predstavujem iba ohnivko retiazky, ktorému Vy pošlete stručný inzerát aj s kontaktom na Vás.

Ak by ste mali záujem niečo predať, kúpiť, darovať alebo vymeniť, je možné uverejniť vaše inzeráty aj v tejto rubrike. A najväčšia novinka! Od júla 2005 sú všetky vaše inzeráty uverejnené nielen tu, ale aj na internetovej adrese OMD www.omdvrs.sk v sekcii „Inzercia“.

Skontaktovať so mnou sa naďalej môžete na adrese: Ing. Ivana Juríková, Štefánikova 65, 941 01 Bánov, alebo e-mailom na jurikova@omdvrs.sk.

Vaše inzeráty:

Volám sa Daniela, mám 26 rokov, výška 176 cm, pracujem ako šička. Moja diagnóza je: detská mozgová obrna-ľahšia forma a mám načúvací aparát. Rada by som sa kontaktovala s rovesníkmi s rovnakým osudom, najlepšie v Nitrianskom kraji. Kontakt je: Daniela Pernická, Fraňa Kráľa 8, 941 06 Komjatice, mobil: 0904181531.

Volám sa Ján, mám 41 rokov, som vodič touts cestou hľadajúci priateľku.

Adresa: Ján Kozáček, 913 07 Bošáca 62. Tel.: 032-7781307

KRÍŽOVKA ONDREJA BOSÍKA

Tajnička vyplňovačky je postupne v riadkoch A, I/4, F/1 a L.

Správne riešenie pošlite na adresu:

OMD v SR, Banšelova 4, 821 04 Bratislava

*Správne riešenie môžete zaslať aj elektronickou poštou
omd@omdvrs.sk – vždy si vyžiadajte potvrdenie o doručení
alebo SMS-kou na číslo: 0904 266 269.*

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
A																		
B																		
C																		
D																		
E																		
F																		
G																		
H																		
I																		
J																		
K																		
L																		

Dvojháskové výrazy:

AE, MN, NA

Trojháskové výrazy:

APO, DOK, ERI, HLA, INU, KOH, MAŽ, NIE, NTO, ONO, ONR, OVO, TEŠ, TUR

Štvorháskové výrazy:

ADAM, AERO, ANAT, ATOA, DALO, EOLI, ERNA, EBRO, IASI, ITAL, KOMU, LIGI, MÁVA, MELÁ, MELÚ, MONO, MOVI, NARA, OHES, OLOS, ONAK, ORSI, OTOP, OVEJ, PROS, RADO, RALE, SAKO, SBSN, TAOV, ÚLET, VALY

Päťháskové výrazy:

ABOVO, ARVIT, ETNOS, HRANA, IMAGE, LANOL, NORMA, OTOVE, SANIN, SISAL, TRIAL, ULEMA, ŽOFIA

Šesťháskové výrazy:

ATOLON, ATOMAL, BOLELA, DRUKOV, CHIRANA, LAKERS, MARABU, NAKROJ, NAŽENE, NEVLOŽ, RAFALO, ROURKE, SKOLEN

Sedemháskové výrazy:

NEMESIS, UMAKART

Osemháskové výrazy:

AUTOMOTO, PREDÁVAJ, ODOPNEME

Zástavby sanitných a špeciálnych vozidiel

PANAX F.C.S.® s.r.o.

Naša spoločnosť realizuje prestavby vozidiel od roku 1997 a v súčasnosti rozširujeme ponuku o prestavby vozidiel pre IP občanov v spolupráci s renomovanou nemeckou firmou REHA.

Ponúkame Vám komplexné služby vo forme: návrhu riešenia, dodávky, montáže, servisu. Realizáciu Vašich požiadaviek sme schopní uskutočniť v našich strediskách v Bratislave alebo v Tvrdošine.

Stredisko Bratislava
Kopčianska 20/A
peter.zaicek@zppanax.sk
852 01 Bratislava
tel./fax.:02 6353 1015

Stredisko Tvrdošín
Vojtašákova 839
027 44 Tvrdošín
tel./fax.:043 5320 160

www.zppanax.sk/fcs
+421 903 509 220

CERTIFIKÁT EN ISO 9001:2000

